

Anladık, Sağlık Personeline Haklarını Vermeyeceksiniz! Bari Yemeklerini İyileştirin!

Türkiye’de, kamu hizmeti veren sektörler arasında en çok yıpratılanlar ve üvey evlat muamelesi görenler kimlerdir? diye sorulsa, “Sağlık Çalışanlarıdır” cevabını vermeyenlerin, ya vicdanları kararmıştır, ya da acı gerçeklerle irtibatı kopmuştur!

Tüm kamu çalışanları arasında, bakanlığı fark etmeksizin mağdur bırakılan Yardımcı Hizmetler Sınıfı (YHS) ve Genel İdari Hizmetler (GİH) Sınıfı düz memurların dışında, henüz kadroya geçemeyen sözleşmeli personeller ve Milli Eğitim’de sefaletle mahkum edilen ücretli öğretmenlerimiz de var elbette.

Söylemeye çalıştığım, bütün bir hizmet sektörü olarak, sağlık personelinin hekimler dahil 39 branşına birden yaşatılan kronik sıkıntılardır.

Birkaç örnek vererek, sağlıkçıların makus talihini hatırlatmak, sonra da esas konumuza değinmek isterim:

Bazı mesleklerin zor ve tehlikeli şartlarından dolayı, yıpranma payı hesabı ile vaktinden biraz önce emeklilik haklarının verildiği malumunuzdur. Yıpranma payları mesleğin zorluğuna ve risklerine göre kanunla tanımlanmıştır. Güvenlik güçleri, maden işçileri gibi kesimlerde zaten bu uygulama vardı ve her yıla 90 gün gibi anlamlı seviyelerde veriliyordu. Böylece, her 4 yıla 1 yıl yıpranma payı eklenerek emeklilik hesabına gidiliyordu. Sağlık çalışanları mesleki hastalık, zor çalışma şartları ve yoğun şiddete maruziyetlerine rağmen, bu haktan hep mahrum edilmişti. Yıpranma payı, mevcut iktidar tarafından sağlık çalışanlarına 5-6 yıl boyunca 14 Mart Tıp Bayramlarında sözü verilen ama hep ertelenen bir hayale dönmüştü.

Nihayet 2018 yılında yapılan kanun düzenlemesiyle, 6 yıla 1 yıl gibi daha az oranda ve çalışanların mevcut emekleri de yok sayılarak çıkartıldı. Bu haktan yararlanabilmek için, 2018 yılından itibaren en az 10 yıl çalışma şartı konuldu. Yani 2018 yılında zaten çalışan 25 yıllık bir sağlıkçının bakiyesi sıfır sayılarak, 10 yıl daha çalışırsa bu 10 yıl üzerinden 6 yıla 1 yıl hesabı ile yıpranma hakkı kullanıma açıldı. SGK tarafından yapılan düzenlemeler ile, sağlıkçıların sadece hasta hizmetlerini aktif verdikleri saatlerin hesabı ayrıca istendi. Resmi tatil ve ofis gibi çalışmalar çıkarılınca geriye kalan süreler baz alınarak işlem yapıldı. Sağlıkta dönüşümü gerçekleştiren, en kritik zamanlarda fedakârca çalışan milyon civarındaki sağlık personelinin emekleri yok sayıldı. Kısacası, işe yeni girecek sağlık personellerine yönelik kısıtlı bir hak tanımlaması yapıldı. Yani dağ fare doğurdu! Yıllarca verilen vaatlerle oyalanan sağlık personeli ile adeta dalga geçildi!

Sağlık personelinin sahipsizliğinin başka bir göstergesi de şudur: 2018 yılında aynı yasa ile yıpranma hakkı verilen gardiyan memurlarına özel madde sayesinde, geriye dönük yıpranma haklarını 2008 yılından itibaren kullanabilmeleridir. Sağlıkçıya asla olmaz denilen, diğer memurlara bal gibi olabilmıştır!

Sayın Tansu Çiller'in Başbakanlığı döneminde, Rahmetli Erbakan'ın efsane maaş zamlarının dışında özel olarak polisler, öğretmenlere ve sağlık personeline %18 ek maaş zammı yapılmasına karar verildi. Polis ve öğretmenler için gerekli kanunlar çıkarıldı ve emekliliklerine esas maaşlarında %18'lik iyileştirme hemen yapıldı. Ancak sağlık personelinin de zam kanunu yapılamadan Çiller Hükümeti düştü. Gelen hükümetlerde sağlıkçıların eksik kalan bu %18'lik zamları hiç verilmedi! Sağlık personeli döner sermaye primi alıyor denilerek buna gerek görülmedi. Bu haksızlık yüzünden, sağlıkçıların emekliliğe esas net maaşları asgari ücretin altında kalmıştır. Sağlıkçılar emekli olunca maaşlarının yarısı gittiğinden dolayı, neredeyse ölene kadar çalışmak zorunda kalmaktadır.

Pandemi zamanında zaten yasaklanan yıllık izin haklarını normal zamanlarda da kullanamıyor sağlık personeli! Çünkü izin veya hastalık raporları ayda 5 günü, yılda 12 günü geçtiğinde, zaten düzensiz ve dengesiz ödenen ek ödemelerinin neredeyse tamamı kesiliyor. Yıllık izinlerini her zaman devletten parayla satın almak zorundadır sağlık personeli! Bu durumlara düşen başka kamu çalışanı biliyor musunuz?

Tıpkı yıpranma gibi sonu hüsrana götüren başka bir konu da 3600 ek göstergedir! Subay-Astsubay kardeşlerimiz yıllardır 3600 ek göstergesi eğitimden bağımsız mesleki kazanım olarak alıyorlar. Helal olsun ve daha fazlası da verilsin! 39 sağlık hizmeti branşından sadece Hemşire grubunu ve onların da sadece lisansiyer olanlarını kapsayacak şekilde daraltılarak konuşulan 3600 ek göstergenin kendisinden önce fitness ortallığı karıştırmaya başlamıştır. Sağlık hizmet ekibini oluşturan 39 branşın tamamına mesleki sınıflandırma ile 3600 ek göstergenin verilmesi, hekimlerin ve alanında lisansüstü eğitimler alarak hizmet kalitesini geliştirenlerin daha üst sınıflara taşınarak adaletin sağlanması gerekir!

Yıpranma fiyaskosundaki acı deneyimden dolayı, 3600 ek göstergenin de sağlık çalışanları için bir fitne ve hayal kırıklığı olacağına dair, çok kuvvetli endişelerimiz var!

Gelelim yemek mevzusuna;

Sağlık personelinin büyük bir kısmı "Yataklı Tedavi Kurumu" denilen kamu hastanelerinde görev yapmaktadır. Hastaneler, 1973 yılında çıkarılan ve 1982 yılında güncellenen "YATAKLI TEDAVİ KURUMLARI İŞLETME YÖNETMELİĞİ" ile işletilmektedir. Hastanelerde görev yapan tüm personelin ve stajyer öğrencilerin vardiyalarına göre 3 öğün yemek almaları, yönetmeliğin 89. maddesinde tanımlıdır. Hastaların ve personelin yiyeceği yemeklerin 3 kap olması, kahvaltılarda çay gibi içeceklerin dışında da 3 çeşit kahvaltılık verilmesi 90. maddesinde tanımlıdır. Yemek çeşitleri ve gramajlarındaki sınırlamalar kıtlık yıllarının zor şartları dikkate alınarak yapılmıştır.

Aşağıda bir kısmını gördüğünüz azami yemek iâşe malzemeleriyle, yapılan yemeklerden sağlık personeli doymuyor! Anormal efor sarf ettiği halde yeterince beslenemiyor! En iyi ve kaliteli ürünü değil en ucuzu seçtiren hizmet alım ihaleleri yüzünden en kalitesiz malzemelerle yapılan yemeklere talim etmek zorunda kalıyor. Hastaneler artık yemeği kendileri pişirmedeği, toplu hizmet alımına gidildiği için özel firmaların rekabet savaşlarına sağlık personeli kurban ediliyor. Sözleşmeli Sağlık Yöneticilerimiz ise en ucuz yemek ihalesini yapmakla övünüyorlar. Sağlık Yöneticileri 3 kap ve kısıtlı gramajlı yemekle kimsenin doymayacağını bildikleri için, ihaleleri resmen 3 kap üzerinden yapsalar da öğün yemeklerinde firmaları 4. sabit çeşit olarak çorba vermeye zorluyorlar. Yemek firmalarının da kendilerini korumak için maliyeti genele yayması yüzünden, malzeme miktarları ve lezzet kaliteleri iyice düşüyor.

Örneğin istihkak listesinde her personel için öğle ve akşam yemeğinin toplamında verilen kemikli çiğ et miktarı sadece 200 gramdır. Etlî yemek çıkan günlerde tek öğünde bu miktar verilemez. Bir kısmı diğer öğüne ayrılır. Zaten her gün et yemeği de çıkmaz. Et çiğ olarak hesaplandığı için pişince büyük bir kısmı da azalır. Sonuç olarak listede "Et Kavurma" bile yazsa %98 patates yer sağlık personeli. Tavukların iki budunun bir arada verildiğini hiç bir zaman göremez mesela! Yukarıda gördüğünüz resim, iki sağlık çalışanına verilen gerçek bir kahvaltı örneğidir. Bunları yiyerek gecedен sabaha kadar, bazen kan ter içinde kalırcasına yoğun çalışmaları bekleniyor. Hastanelerde doymayan veya kötü yağlar yüzünden sağlığı bozulan personel zaten kısıtlı olan maaşıyla dışarıdan sipariş vermek veya evden yemek getirmek zorunda kalıyor. Yakınınzdaki hastanelere öğle sırasında bakarsanız yiyecek taşıyan çok sayıda yemek kuryesini görebilirsiniz. Ya buna da imkanı olmayanlar ne yapsın?

Besin'in Cinsi :	Günlük Azami Miktarı (Gr.)	Haftalık Azami Verilme Sayısı :	Kullanma ve Değiştirme Şekli :
Süt veya Yoğurt	250	7	Bu süt veya yoğurt, gerektiğinde yemeklerde kullanılabilir.
Çay	1,5	7	Gerektiğinde büski ile beraber ikinci kahvaltısında da verilebilir.
Şeker	20	7	Kahvaltılar için
Şeker	50	5	Tatlılar için
Beyaz Peynir	40		Kahvaltılar için (yerine 20 gr.kaşar veya eritme peyniri verilebilir.)
Beyaz Peynir	20	2	Börek ve makarna için
Yumurta	1 Adet	2	Kahvaltılar için
Yumurta	1/2 Adet	2	Börekler için
Yumurta	1/4 Adet	4	Çorbalar için
Reçel veya marmelat	30	7	Kahvaltılar için(yerine aynı miktar pekmez bulama veya bal verilebilir.)
Kahvaltılık yağ (Margarin)	15	3	Kahvaltılar için
Zeytin	25	4	Kahvaltılar için (Yerine aynı miktar yeşilzeytin verilebilir.)
<u>Et-Kemikli</u>	<u>200</u>	7	Et yerine bir öğün için 150 gr. Tavuk Hindi, Balık verilebilir.
Baklagiller-Kuru	50	4	Yemekler için

Asgari ücretten aşağıda kalan maaşları, ücreti çok fahiş kesilen yıllık izinleri ve hastalık raporları, hastanelerin kendi kurumsal borçları yüzünden yeterli bütçe ayıramadıkları için, hiçbir zaman tam alamadıkları performans paraları, emekli olunca yarısı giden gelirleri, korkudan izin kullanamadıkları için, çalışma azimleri ve enerjileri iyice düşen sağlık personelinin daha fazla yıpratmasak, bankalarda saatlerce beklese de gıkı çıkmayan kişilerin, 5-10 dakikalık zorunlu gecikmelerde bile sağlık personelinin kum torbasına çevirmesine sessiz kalmamak, sağlıklı ve verimli çalışabilmeleri için yeterli ve kaliteli beslenebilmelerine imkan versek olmaz mı? Sağlık personelinin bu kadar da mı kıymetleri yok?

2,5 yıldır süren pandeminin sadece başında, göstermelik 3 ay tavandan ek ödeme yaparak, sağlıkçıların haklarını verdik mi sanıyorsunuz? Sağlık personelinin kıymetini ve emeğini anlamanız için, mutlaka yoğun bakıma düşmeniz mi gerekiyor? Sağlık personeline ücretsiz toplu taşıma hakkı pandemi sırasında verildi. (Sebepler olanlardan ve uygulayanlardan Allah razı olsun!) Sanki ulaşım ihtiyaçları sadece pandemi

döneminde oluyormuş gibi, 6 aylık uzatmalarla sağlıkçıları strese sokmasanız ve tıpkı emniyet personelimiz gibi bu hakkı kalıcı yapsanız olmaz mı?

Artık, gerçek hayat şartlarından ve ihtiyaçlarından uzakta kalan, hastane yemek istihkak listeleri acilen güncellenmeli, sağlık personelinin yeterli ve kaliteli beslenebilmesi için gerekli adımlar atılmalıdır. Sağlıkta yetkili SağlıkSen Başkanı Sayın Semih Durmuş'a ilk defa seçildiğinde, tebrik mesajı ile birlikte bu konuda özel bir dilekçe vererek, düzenlemeler için desteğini şahsen talep etmiştim. Diğer konularda olduğu gibi, sağlık personelinin beslenme sorunlarını da o günden beri sümenaltı ederek, ne kadar etkisiz ve sapsarı bir sendikacı olduklarını gösterdiler sağ olsunlar!

Bizler hak ve doğru bildiğimizi kimseye hakaret ve iftira etmeden söylemeye, her biri mazlum ve ötelenmiş bir kamu çalışanı olan sağlık personelinin, sorunlarını dile getirmeye devam ederek görevimizi yapıyoruz. Etkili ve yetkililerimiz de kendilerine düşeni ve bekleneni yapar inşAllah diyerek, izlemeye devam ediyoruz.

Ercan Özçelik
Sağlık ve Sosyal Hizmet Ordusu Sendikası
İstanbul İl Başkanı

Ümitvar Olalım, Güzel Gelişmeler de Var!

Akaryakıt fiyatlarındaki anormal yükselişten dolayı, işime yakın sayılan evimden yürüyerek gidip gelmeye başladım. Bugünlerde kontağı çevirdiğimizde ve gaza bastığımızda oluşan yanma ve

patlamayı, motordan önce cüzdanimızda ve cebimizde hissediyoruz çünkü!

Açık havada yürürken çevreyi ve insanları gözlemlemeye çalışıyorum. Etrafında kimse olmadığı halde yürürken, ağızını ve burnunu maskeyle sıkıca kapatan, sağlıklı nefes alamadığı yüzünün renginden belli olan teslimiyetçi ve dibine kadar itaat etmeye kodlanmış insanlarımız var. Yanlış anlaşılmayacağımla bilsem, açık alandasın ve efor sarf ediyorsun, nefes alman lazım, aç şu yüzünü, diyesim geliyor.

Pandemi de olsa, felaket de yaşansa pek değişmeyen, kalabalıkta yürürken bile etrafına fosur fosur içtiği sigaranın pis dumanını dağıtarak, saygısızca ilerleyen umarsız tiplerimiz de var. Zehirli dumanlarından korunmak için sosyal mesafeyi en az ikiye katlamak gerekiyor. Duyarsızlıkları o kadar fazla ki, etrafındakilerin boğulur gibi olduğunu, yollarını değiştirdiğini, içlerinden buğz ederek kendilerine öfke ve nefretle baktığını bile fark etmiyorlar!

Bunlar kötü örneklerdi.

Gelgelelim, sayısı giderek artan hoşluklarla da karşılaşınca, insanın umutları tazeleniyor, küçük mutluluklarla hayatının lezzeti artıyor.

Hep Avrupa'dan örnekle anlatılan, yaya geçitlerinde arabaların saygılı ve kararlı duruşlarını da yaşamaya başladım. Yaya yoluna adım attığımı fark eden sürücünün, aracını durdurarak saygılı bir baş hareketiyle yol vermesi, ne kadar basit ama etkili bir jest mutluluğu veriyor, yaşayanlar bilir. Kanunen zorunlu zaten diyerek kestirip atmamalı. Yaya yolunda ezilen insan katillerinin, 3-5 yıl hapisle kurtulabildiği bir ülkede yaşıyoruz. Sürücülerimiz bu kuralı daha yeni ciddiye alarak uymaya başladılar.

Yolda giderken köşe başlarında da nezaketle yayaya yol veren sürücülerini görünce ve yaşayınca ayrı mutlu oluyorum. Yaya geçidi olmasa da kibarlığını gösteren sürücülerimizi takdirle karşılamalıyız.

Yağışlı havalarda veya suyla dolu çukurların yanından geçerken yayaların yaşadığı gerilim ve pis suyla ıslanma endişesi korku filmlerinden aşağı değildir. Bunu hisseden sürücülerin uhulet ve suhuletle yol alması, yayanın kaçabileceği fırsatı vermesi, mümkünse çukurun etrafından geçmesi insanlığındandır. Kaba saba ve saygısız insanlar ise, araç sürüşleriyle kendilerini çok uzaktan fark ettiriyorlar.

Bütün sadakalar parayla olmaz. İnsanlara yumuşak bir yaklaşım ve tebessümle konuşmak, zarar görme riski olan yaya, yaşlı, çocuk gibilerini kollamak, hayatı kolaylaştıran jest ve güzellikler sergilemek de birer sadakadır. Yapanları belalardan korur, vicdanlarını rahatlatır. Yapılanları mutlu eder, muhatabına karşı sevgi ve saygısını artırır, hayır dualar ettirir.

Kendimce de yapmaya çalıştığım bu güzel davranışların, toplumda giderek yayıldığını fark etmekten çok mutlu oldum. İnsanımıza dair umutlarım tazelendi. Her zaman kötüyü eleştirmek de kötülüğün yayılmasına gizli bir vesiledir. Kötülükler zaten yayılmak için özel çabaya gerek duymazlar. Ama iyiliklerin artması için takdir ve teşvik gerekir. İyiliğin, saygının ve sevginin halkımız arasında daha da güçlenmesi lazım.

Eminim ki, bu yazıyı okuyan insafsız sigara tiryakileri, sokaklarda başkasını rahatsız etmemek için daha dikkatli olmaya, araç sürücülerini de yayaların küçük jestlerle ne kadar mutlu olabileceğini öğrenince daha sık yapmaya gayret edecektir. Kötülüklerin azalmasında, iyiliklerin yayılmasında zerre kadar da olsa bir katkı olur ise, kendimi bahtiyar bir kul olarak Allah'ın rızasına daha yakın hissedeceğim. Bu güzellikleri yapmaya ve yaşatmaya değmez mi sevgili dostlar?

Bir Cinayetin Anatomisi, Algı ve Olgu Gerçeği

Hunhar bir cinayete kurban giden Sıla Şentürk isimli kardeşimizin, acı haberiyle sarsıldık yeniden. Kısacık hayatından kopup giderken, geriye öfke, acı ve keder bıraktı. Yüce Allah, günahlarını affedip mekanını Cennet eylesin. Ailesine de sabır ve selamet versin. Katilinin hak ettiği cezayı hem dünyada, hem de ahirette bulması için hepimiz yürekten duacıyız.

Bu feci olayın ardından, herkes kendi zaviyesinden değişik yorumlarda bulunarak kamuoyunu etkilemeye ve yönlendirmeye çalışıyor. Bir insanın trajediyle sona eren kısa hayatını ve kimliğini, kendi ideolojik kavgalarına ve saldırılarına malzeme yapmaktan utanmayan kişiler ve kuruluşlar olduğunu görüyoruz.

Bu olayı kök-neden analizini yapar gibi objektif değerlendirmek, subjektif yorumlarımızı ve önermelerimizi de makul deliller üzerine bina etmek zorundayız.

Cinayetin kısa geçmişi:

Saldırıya uğrayarak vefat ettiği sırada 16 yaşında olan Sıla, henüz 14 yaşındayken 2019 yılı Aralık ayında internet sosyal ağlarından Hüseyin Can Gökçek (Zanlı) ile tanışmış, sevgili olarak hem internet üzerinden, hem de Zanlının 5-6 kez yaptığı ziyaretlerde yüz yüze görüşmeye başlamış. Sıla kardeşimiz Giresun'da, katil zanlısı da Ankara'da ikamet ediyormuş. Sıla'nın ailesi bu ilişkinin varlığından ancak geçen yıl haberdar olmuş ve müdahalede bulunmaya çalışmış. Sıla'nın kararlılığı üzerine ailesinin rızası ile, Zanlı 2021 yılında Sıla'nın ailesiyle tanışmak için Giresun'a gelerek evlerinde 5 gün misafir olarak kalmış. Sıla'nın ailesi Zanlının davranışlarını beğenmeyince tartışma olmuş ve Sıla ile Zanlı birlikte Trabzon'a kaçmış. Zanlı, ailenin şikayeti üzerine yakalanarak "Çocuğun cinsel istismarı" suçlamasıyla cezaevine konulmuş. Sıla önce Çocuk koruma birimine alınmış, ama kendi ve ailesinin isteği ile ayrılarak ailesinin yanına dönmüş. Sıla'nın şikayetinden vazgeçmesi üzerine, Zanlı tahliye olarak Ankara'ya dönmüş. Sıla'da bir süre sonra Zanlının yanına giderek bir ay kadar aynı evde yaşamış. Sıla'nın ailesi engel olamadıkları bu durumu normale çevirebilmek için, evlendirmek üzere yanlarına çağırmış ve

aralarında nişan yapmış. Ankara'ya dönen Zanlı ile Sıla'nın arasında kıskançlık vb. nedenlerle tekrar tartışmalar çıkınca, Sıla'nın ailesi yeniden şikayetçi olmuş ve nişanı da bozmuş. Fakat Sıla, Zanlıdan yine şikayetçi olmadığı gibi, bu sefer ailesinin de yanında kalmak istememiş ve tekrar kaçma endişesi üzerine ailesinin talebi ile Savcı talimatıyla Aile Bakanlığı Sevgi Evlerinde barınması sağlanmış. Sevgi Evlerinde kalan Sıla, sonradan tekrar dilekçe vererek Zanlıdan şikayetçi olmak istediğini ve Zanlı ile ilişkisini tamamen bitirdiğini beyan etmiş. Sıla şikayetçi olunca yeniden mahkeme ile yüzleşen Zanlı, geçtiğimiz Ocak ayında Giresun'a gelerek Sıla ile görüşmüş ve şikayetini geri alması için ikna etmeye çalışmış. Bu sırada çıkan tartışma sonucu evden aldığı bir bıçakla bu hunhar cinayeti işlemiş.

Katilin hak ettiği nedir?

Olayı irdelemeden önce, adalet boyutuyla olması gerekeni inancımız ve insanlığımız açısından belirtelim. *"Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında kısas size gerekli kılındı. Hüre hür, köleye köle, kadına kadın. Ancak her kime, kardeşi tarafından bir şey bağışlanırsa artık ona hakkaniyetle uymalı ve diyeti ona güzellikle ödemelidir. Bu, rabbinizden bir hafifletme, bir rahmettir. Bundan sonra kim haddi aşarsa ona elem verici bir azap vardır. Kısasta sizin için hayat vardır, ey akıl sahipleri, umulur ki sakınırsınız."* (Bakara 178/179) Hükmüyle, haksız yere can alanların nasıl cezalandırılması gerektiğini Yüce Yaraticımız olan Allah-u Teala belirlemiştir.

Sevdiği bir insanın katledilmesine karşılık olarak, maktul yakınlarının yüreğini kısastan başka bir cezalandırma soğutmaz ve teselli etmez. Özel hallerde maktul yakınlarına ödenebilecek diyete dayanmadan, hiç kimsenin katilleri affetme yetkisi ve hakkı olamaz. Türkiye'de idam cezası kaldırıldı. Siyasi davalara ceza konusu edilmeden, sadece doğrudan ve kesin ispatlanmış haksız yere işlenen cinayetlerde verilmek üzere, idam cezasının acilen geri getirilmesi gerekir.

Hükümetin başı olarak Sayın Cumhurbaşkanımızın, idam cezasının meclise sunulması talimatını Genel Başkanı da olduğu iktidar partisi yetkililerine derhal vermesini bekliyor ve diliyoruz. O talimat vermeden hiç kimsenin teklif etmeyeceğini, başkası teklif edilse bile onaylanmayacağını, o yüzden sadece *"önüme gelirse imzalarım"* diyerek sorumluluktan kaçamayacağını da iyi biliyoruz. Aksi takdirde başka katillerin gelecekte cinayet işlemesini caydıracak adalet gücümüz kalmayacak, bizler de her vahşi cinayetin ardından ağlaşıp lanetlemekle yetinmek zorunda kalacağız.

Bu cinayetin anatomik bileşenleri nelerdir?

1-Sıla'nın sosyal medya erişimi: Henüz 14 yaşında olmasına rağmen, Sıla gibi bir kız çocuğu kendi adına sosyal medya hesabı açıp kullanabilmektedir. Sosyal medya hesaplarını açmak için şart koşulan yaş sınırı 13'tür. Sıla kardeşimizin cinayetine giden yolun ilk adımı, 13 yaşında başlayan kontrolsüz sosyal medya ve internet erişimidir.

2-Ailenin Sıla'nın hayatındaki etkisi: Sıla'nın ailesi, kızlarının başka bir şehirdeki adamla uzaktan ve yüz yüze görüştüğünü ancak bir yıl sonra öğrenebilmiştir. Ailesinin, Sıla ile olan iletişimde ve yetiştirme tarzında sorunlar olduğu anlaşılmaktadır.

3- Ailenin Sıla'nın kararına mecburi uyumu: Ailesinin bu ilişkiyi aslında istemediği açıktır. Ancak, Sıla'nın kararlılığı ve ısrarı üzerine çaresiz düşerek, Zanlı ile görüşmeye ve evlerinde misafir etmeye mecbur kalmışlar.

4-Sıla'nın yasal salahiyeti: Zanlı ile Sıla'nın aile ortamında çıkan tartışma sonucu Trabzon'a kaçmaları da Sıla'nın kararlılığını veya zanlı tarafından ikna edilerek kandırılmışlığını göstermektedir. Sıla'nın ailesini şikayetine rağmen, Zanlının serbest bırakılmasındaki temel unsur Sıla'nın şikayetçi olmamasıdır. Yaşı itibarı ile Sıla, yasalar açısından cinsel rüşte sahip görülmüştür.

5-Ailenin yetki alanı: Zanlı Ankara'ya döndükten sonra, Sıla'nın ailesini terk ederek zanlı ile beraber bir ay yaşaması da ailesinin Sıla üzerindeki etki ve yetki kabiliyetinin tükenmişliğini göstermektedir.

6-Zorunlu onay ve nişanlanma: Ankara'da fiilen karı-koca hayatına başlayan Sıla ile Zanlı arasındaki durumu düzeltmek ve meşru sınırlara çekmek isteyen ailenin, evlendirme garantisiyle Sıla'yı geri çağırması sosyal ve ahlaki bir zorunluluk şeklinde hissedilmiştir. Burada ailenin çifti zorla nişanlaması değil, mecbur bırakılarak durumu onaylaması söz konusudur.

7-Nişan bozumu ve cinayet: Nişanın ardından Ankara'ya dönen Zanlı ile Sıla arasında gelişen anlaşmazlıkların seyrinde kendilerinin veya ailenin dahlinin ne kadar olduğu bilinmiyor. Ancak sonuçta nişan bozuluyor ve sonrasında Sıla'nın devlet koruması altında barınırken ilk defa kalıcı şekilde şikayetçi olmasıyla olayın seyri değişiyor. Zanlının, Sıla'ya şikayeti geri çekirmek amacıyla yanına gelerek yaptığı görüşme sırasında çıkan tartışma sonucu bu hunhar cinayet işleniyor.

Medya ve Feminist Odakların Olayla İlgili Algı Çarpıtmaları

Bu korkunç cinayetin ilk haberi ve sonrasında yapılan yorumların tek hedefi vardır: Meşru aile yapımız ve ailedeki doğal ebeveyn otoritemiz! Sıla kızımızı sanki zorla nişanlanmış ve çocuk yaşta evliliğe zorlanmış gibi gösterdiler. Bütün haberlerde çocuk evliliği cinayeti vurgusunu yaparak, Sıla üzerinden ailesini ve evlilik kurumunu yıpranma kampanyalarını başlattılar. Bu cinayetin perde arkasında yatan nedenleri incelemek ve kökten tedbir almak için yapıcı baskı oluşturmak kimsenin aklına gelmedi. Daha önce konusu açıldığında İdam cezasının geri gelmesine şiddetle karşı çıkanlar, Sıla kızımız gibi daha kaç masumun ölmesine neden olduklarını hiç düşünmediler.

Bu vahşet üzerinden aile ve evlilik kurumuna yapılan saldırılara karşı dirayetli olmak, Devlet yönetimi başta olmak üzere, hepimizin ödev ve sorumluluğudur. Feministlerin bu vahşeti kullanarak, zaten dengesi bozulmuş olan aile kurumunu daha da zayıflatacak ve cinsiyetçi bölücülüğü tırmandıracak operasyonlarına hep birlikte karşı çıkmamız gerekir.

Cinayet Bileşenlerinin Ayrıntılı Analizi ve Gözlerden Kaçırılan Gerçekler:

Günümüzde ailelerin, çocukların eğitiminde, karakter ve ahlak yapılarının oluşumunda katkısı oldukça azaldı. Dine ve ahlaka aykırı kararlarını özgürce alabilen ve bunları dayatabilen nesiller çoğaldı. Ailelerin çocuklarıyla olan iletişimi bozuldu. Olumlu davranış modelleri ve örnekleri kaybolmaya başladı. Sıla'nın durumunda da ebeveynin yetersizlik gibi görünen çaresizliğini fark etmemiz lazım.

Sıla kardeşimiz yasalar ve global sosyal medya açısından bir çocuk değil, yetişkin ve kararlarında özgür bir birey olarak kabul edilmektedir. Çocuk cinayeti ve çocuk yaşta evliliğe zorlanma gibi yaklaşımlarla, aile ve erkek düşmanlığını körüklemek isteyenlerin çabası kirli ve şeytani bir oyundur. Twitter, facebook, instagram vb. sosyal platformların üyelik şartlarına bakılırsa üyelik için asgari yaş sınırının 13 olduğu görülecektir.

Yasalarımız açısından 16 yaşındaki Sıla kızımız cinsel rüştünü kazanmış bir birey olarak görülmektedir. Türk Ceza Kanunu 103.maddesinde çocukların cinsel istismarı bahsi işlenmiştir. Çocuklara yönelik tecavüz ve sarkıntılık suçlarında ceza için üst sınır olarak 15 yaşı esas alınmıştır. Çocuğa tecavüz suçunda aile şikayeti beklenmeksizin kovuşturmanın başlatılmasına, sarkıntılık hallerinde ise ebeveynlerin şikayetine göre davranılmasına hüküm verilmiştir.

15 yaşından büyüklere yönelik cinsel suçlar ise "*reşit olmayanla cinsel ilişki*" bağılığı altında 104.maddede yazılmıştır. 15 yaşını bitirmiş çocuklar, cinsel eylemleri açısından hür kabul edilmiş; cebir, tehdit ve hile yöntemleriyle çocuğun rızası olmadan yapılan cinsel ilişkiler veya sarkıntılık suçlarına karşı ise cezalar konulmuştur.

Zaten ailesi açıkça şikayetçi olmasına rağmen, Zanlının daha ilk eyleminde tutuklu kalmamasının nedeni de Sıla'nın şikayetçi olmamasıdır. 15 yaşından itibaren, ailelerin çocuklar üzerinde cinsel yaşantıyla ilgili yetkisi ve yaptırımı yoktur. Özgürlük adına, 13 yaşından itibaren çocukların serbestçe flörtleşmesini savunanların, ailelerin müdahalesini gericilik ve bağnazlıkla suçlayanların bu tür vakalardan sonra hiç utanmadan yetkilerini yok ettikleri ebeveynleri suçlaması da tam bir ikiyüzlülük ve alçakça tavidir!

Ülkemizin de tarafı olarak 2007 yılında imzaladığı Lanzarote Sözleşmesi, 15 yaş ve üzeri gençlerin rızaları ile pornografik unsurlar içinde yer almasına, cinsel serbestlik yaşamasına, 13-15 yaş arası çocukların kendi aralarında rıza ile cinsel beraberlik yaşamasına yasal kılıf oluşturmaktadır. Bu sözleşme, çocukları koruma adıyla çocuk cinselliğini meşrulaştırma aracı olmuştur. Yasalarımız da 15 yaş sınırını kabul ederek uygulamış, 13-15 yaş arası çocukların kendi aralarında veya büyüklerle olan cinsel beraberliklerini ise suç olarak görmeye devam etmiştir. Şeytani odaklar flörtü tavsiye eden kampanyaları ile, cinsel rüşet yaşını Türkiye'de de 13'e indirerek, ailelerin müdahale yetkilerini tamamen kaldırmaya çalışmaktadır. Cinsel özgürlük ve cinselliğe başlama yaşı gittikçe düşürülürken; ailelerin rızası ile yapılan evlilik yaşının özellikle yüksek tutulması ve genç yaşta evlenenlerden sadece erkeklerin cezalandırılarak hapislerde çürütülmesi de ayrı bir garabettir!

Feshedilen İstanbul Sözleşmesi ile ona dayalı olarak çıkarılan ve halen yürürlükte olan 6284 sayılı yasamıza göre, Sıla kardeşimiz bir çocuk değil kadındır! Kadın kimliğinin başlangıcı kızlar için doğumdan itibaren, erkekler için de kendisini kadın gibi hissetmeye başladığı andan itibaren. 6284 sayılı kanun yüzünden, annesinin ve özellikle babasının Sıla kızımıza zerre kadar baskı yapma, Zanlı ile görüşmekten men etme, ekonomik ve psikolojik açıdan zorlayıcı dayatmada bulunma hakkı zaten hiç yoktu! Kanunlar ailenin değil, Sıla'nın şikayetine göre cezai işlem yaptırıyordu. Sıla'nın zanlı ile birlikte yaşaması, cinsel münasebette bulunması, babaevini terk etmesine karşı ailesinin eli kolu bağlanmış, ağır cezai yaptırımların tehdidi altında tutulmuştur. Sıla'nın babası, kızına bu yüzden bir tokat atmamayı bırakın, bağırıp çağırdığında dahi, Sıla polise şikayet ederse kendi evinden 6 ay uzaklaştırma, konu komşuya hepten rezil olma, maddi ve manevi işkenceye maruz kalma ile karşılaşacaktı. Sıla'nın yaşanan olaylardaki pervasızlığında ve ailesinin çaresizliğinde bu gerçeğin de yattığını görmek gerekir!

Sonuç olarak, bu ve benzeri cinayetlerin uzman ve tarafsız ekipler tarafından analiz edilmesi, tekrar yaşanarak başka canların yitip gitmemesi için tedbirler alınması, yaratılışımıza ve medeniyetimize düşman kalan yasaların acilen ıslah edilmesi gereklidir. Boşa geçen sürede devam eden cinayetlerin ve her biri cinayet gibi sonuçları olan aile yıkımlarının vebali yetkisi olduğu halde düzeltilmesi için talimat vermeyen liderlerin ve onlara sessiz kalarak zulmü onaylayan biz seçmenlerin üzerindedir. Yüce Allah sonumuzu ve hesabımızı kolaylaştırsın! Durumumuz hiçte iyiye gitmiyor!

Hanımefendiler, Asıl Düşmanınız Feministlerdir!

Bütün dini ve geleneksel öğretileri, cinsiyetlere yüklenen kadim rolleri reddeden feminizm, kadınların asıl ve en tehlikeli düşmanıdır. Kısa zamanda bu gerçeğin farkına varıp tedbir almadıkları takdirde, kadınların geri dönülemez bir uçuruma doğru gittiklerini bilmeleri gerekiyor.

Feminist kadın örgütleri ve liderleri, özgürlük ve eşitlik mottosuyla kandırdıkları kadınları peşlerinden sürükleyerek, uçurumdan yuvarlanan koyun sürülerine dönüştürüyor. Kendileri ile birlikte yoldan çıkardıkları diğer kadınların da dünya ve ahiretlerini berbat ediyorlar.

Tesettür bir özgürlük ifadesi ve davranışıdır. Kadının güzelliklerini sadece sevdiği ve seçtiği kişilere gösterme özgürlüğünü kazandırır. Kimlerin onu görebileceği imtiyazını sürekli kendi ihtiyarında (iradesinde) tutar. Müslümanlar için tesettür ölçüleri, mahrem ve namahrem bellidir. Müslüman olmayan kadınlar da tesettür benzeri kıyafetlerle bu özgürlüklerini kullanabiliyorlar.

Feministler ve diğer din düşmanları, gerçeği tersyüz ederek tesettürü özgürlük yerine kölelik gibi gösterdiler. Açılıp saçılarak bütün gözlere kontrolsüz seyir malzemesi olmayı da özgürlük gibi sundular. Eskiden sadece mahremine karşı güzel ve çekici olması yeterli olan kadınların, hiç tanımadıkları sokaktaki insanlara ve sosyal ortamlarındakilere karşı, sürekli güzel ve bakımlı olmak zorunda hissetmelerine ve adeta bir köle gibi kıyafet çeşitliliği, makyaj ve takılarıyla kendilerini beğendirme yarışına girmelerine neden oldular.

Kadınlar; fıtraten korunmaya, güvenliğe, sevilip sayılmaya, ihtiyaçlarının karşılandığı mutlu aile yuvalarında yaşamaya ve çocuklarını yetiştirmeye meyilli yaratılmıştır. Kendilerine bu imkanı sağlayacak, maddi ve manevi açıdan yeterli, güçlü, sevgili ve şefkatli kocalarının olmasını isterler. Feminizmin erkek düşmanı eşitlikçi ve isyancı söylemleri, kadının bu naif ve nazik yapısını yok sayarak aşırı yük almasına, yıpranmasına, kaba ve hoyrat tavırlar içinde erkek rollerini de üstlenerek anormalleşmelerine neden olmaktadır.

Gelelim asıl tehlikeye!

Feministlerin, Hükümetleri ve Millet Meclisini cendereye alarak çıkardıkları mevzuatlar ve yargıda oluşan anormal içtihatlar sonucu, resmi nikahla evlenmek, erkekler için büyük bir tuzak ve ömür boyu çekilecek bela haline getirilmiştir! Evliliğinden mağdur ve pişman erkekler denizine, her geçen gün yüzlercesi daha ekleniyor. Eskiden olsa çok ayıp ve dinin hükümlerine de karşı görülen “erkekler sakın evlenmeyin” kampanyalarına, giderek toplumun her kesiminden destek veriliyor.

Birlikte yaşamak için mutlaka resmi nikahın şart olmadığı kanaati, tıpkı Avrupa ve ABD’de olduğu gibi ülkemizde de yaygınlaşıyor. Sapkın ve ahlaksız sanatçıların, medyatik ünlülerin öncülüğünü yaptığı zina odaklı nikahsız beraberlik, halk arasında da giderek yayılmaya başladı. Din-iman derdi olmayanlar için zaten hava hoştu, dindar insanlar da kendi arasında dini nikah yaparak birlikte yaşamaya başladılar. Resmi nikahın tehlikelerini gören aileler de hoşlarına gitmese bile bu duruma artık razı oluyorlar. İlk evlilik yaşının giderek yükselmesi gençlerin ailelerinden bağımsız kararlar almasına, evlilik masraflarının aşırı çoğalması da klasik törenlerden kaçınılmasına yol açıyor. Dini nikahın aleniyet şartı da sağlandıktan sonra, aileler dahil herkes memnun şekilde hayatına devam ediyor.

Resmi nikahsız beraberlik, aslında kadınlar için büyük bir tehlike ve tehdittir! Anormal hak ve yetki talebiyle çekilmez hale getirilen resmi nikahın yerine; güvensiz, sağlıksız, belirsiz ve huzursuz bir hayata katlanmak zorunda kalıyorlar. Resmi nikahsız cinsel birlikteliklerin önünde hiçbir engel olmadığı için, evlenmek gereksiz, pahalı ve aşırı riskli bulunuyor. Resmi nikah olmadan partner türü ilişkiler, toplumda yeterince yayılır ve genel kabul görürse, kadınlar için tam bir felaket ortamı hazırlanmış demektir.

Evliliğin bu kadar zor, pahalı, din, gelenek ve erkek düşmanı bir yapıya dönüştürülmesi yüzünden terk edilmeye başlandığı, açık bir gerçektir. Resmi TÜİK verileri, düşen evlenme sayılarına karşın, yükselen boşanma ve evlenme yaşları ile bu gerçeği göstermektedir. Kadınları yoldan, dinden ve imandan çıkararak peşine takan feministler yüzünden, “*Dimyata pirince giderken, evdeki bulgurdan olmanın*” acı tablosu meydana çıkmaya başlamıştır.

Günümüzde Müslüman erkeklerin çoğunluğu kocalık haklarının ve sorumluluklarının farkında değil! Hanımların hak ve yetkilerini de bilmiyorlar! Aileden ve ertaftan gördükleri ile yetinerek, hak ve adalet yerine nefislerine uyararak kendilerine de hanımlarına da zulmedebiliyorlar. Yapılan hata ve zulümler birikerek, şimdi yaşadığımız din ve erkek düşmanı yasal atmosfer gibi bir şefkat tokadıyla suratımızda patladı! Bunları da görmeli ve hudutlarımızı yeniden keşfederek yaşamayı başarmalıyız. Evet, kadınlar feministlere uyararak fitratlarına ve kendi çıkarlarına adeta savaş açtılar ve şimdi korkunç sonuçlarıyla yüzleşmeye başladılar! Ama biz erkeklerin cehalet ve bencilliğinin de onları bu yola sevk eden nedenler arasında olduğunu unutmamak gerekir.

Kıymetli Hanımefendiler!

Feminizm, sizleri dünyada ve ahirette hüsrana sürükleyen, sıcacık güvenli yuvalarınızdan koparıp ortalık malzemesine dönüştürmek isteyen, varlığını erkek ve aile düşmanlığında gören, acı ve mutsuzluğunuzdan beslenen, karanlık bir ideoloji ve şeytanın tarikatıdır. İster mor, isterse yeşil örtülü olsun, hiç bir feministe uyararak peşlerinden uçuruma yuvarlanmayın! Ailenizi ve sevdiklerinizi şeytandan ve şeytanın askerlerinden koruyun! İnanın ki kurtuluş ve huzurunuz, sevginiz ve mükafatınız hem çok kolay, hem de size bağlıdır.

Kıymetli Beyefendiler!

Kadınlar Allah’ın bize kutsal birer emanetidir! Emanetin sahibi değiliz! Emanetimize hak ettiği değeri vermek, sevmek, saymak, iltifat etmek, korumak ve ihtiyaçlarını gidermek zorundayız! Helali olan bizlerden göremediklerini, haram kişilerde ve kapılarda aramak zorunda kalmassınlar! Zehirli sevgilerde ve ilgilerde şifa bulmaya çalışmasınlar! Onlara karşı olabildiğince sevgili ve sabırlı davranmalıyız!

Birlikte çıktığımız ahiret yolculuğunda hiç fire vermeden, çocuklarımızla birlikte son durak olan cennette buluşmak üzere, elimizden gelen çabayı göstermeli ve aile kervanımızı her türlü saldırıdan korumalıyız.

Değerli kardeşlerim! Hayatımızın tekrarı yok. Ama mutlu ve huzurlu yaşamak için mükemmel aile örneğimiz Hz. Muhammed Aleyhisselamin güzel yaşantısında fazlasıyla var. Kadın veya erkek olarak, nefsimizi değil Sevgili Peygamberimizin hayatını esas alalım ve hayatımızda tatbik etmeye çalışalım. Yapamadıklarımızdan ise tevazu ile Allah'a sığınalım. Güzel olmaz mı?

Yaşalarla Çökertilen Aileyi Genelgeler Doğrultamaz!

Sayın Cumhurbaşkanımız tarafından 28 Ocak 2022'de yayınlanan, "Basın ve Yayım Faaliyetleri" başlıklı ama Aile ve gençliğin korunmasına yönelik genelge, oldukça kıymetli ve beklenen bir belgeydi. Son 35 yılda devam eden fakat son 20 yılda anormal seviyelere çıkan din, kültür ve aile merkezli yozlaşmadan ve çok yönlü sistematik saldırılardan sonra, devletin bu refleksi gösterme vakti çoktan geçmişti zaten.

İstanbul sözleşmesinin feshedilmesiyle ortaya konulan yapıcı ve öze dönücü iradenin, kanunlardaki çarpık ve zararlı etkilerini de gidermesi bekleniyordu. Yasal güvencesi devam eden sistematik aile ve kültür düşmanlığının, bir uyarı niteliğinde kalan genelge yok edilmesi elbette beklenemez. Ancak, aile dostu iradenin kendini belli etmesi açısından, yine de çok değerli bir adım olduğunu tekrar vurgulayalım.

Yazı başlığındaki iddiamın maddi delillerini ve tespitlerimin bir kısmını paylaşmak isterim.

Mesela, bu genelgenin 2. paragrafında anayasamızda yer alan ailenin korunmasına yönelik 41. madde ve devletin gençleri kötü alışkanlıklardan ve cehaletten koruma görevini belirten 58.maddeye atf yapılmış. Resmi olarak kumar işleten ve üstüne bir de “Milli” kavramını koyarak meşrulaştıran, kumar oynanması için her türlü bahis ve iddia türlerine izin veren, kumara ve kumar işletmecisi firmalara teşvik için KDV oranlarını düşüren, aslında internet erişimini kapatabilecekken sanal kumar sitelerine de erişim imkanı vererek, yabancı kumar baronlarının halkımızı sömürmesine engel olamayan Devletimiz, gençleri kumardan koruyor mu yoksa teşvik mi ediyor?

Ailenin korunması; en başta aile kurmanın kolaylaştırılması, ailenin desteklenmesi ve aile birliği sarsılanların yapıcı katkı ile devamının sağlanmasını gerektirir. Anayasamızda korunması emredilen ailenin, dağıtılması için gereken her türlü yasal tuzak varken, 6284, TMK ve TCK sayesinde yürütme ve yargı organları aile mezbahalarına dönüşmüşken, bu görev mümkün olabilir mi? En ufak bir anlaşmazlıkta, ailenin bir daha birleşemeyecek tarzda parçalanmasına neden olan 6284 yasası ile aile birliğini, aile reisliğinin sorumluluğunu, namus, şeref ve haysiyetini sürdürmek mümkün değildir. İstanbul Sözleşmesi ile İslam toplumuna dayatılan namussuz, şerefsiz, ahlaksız ve sınırsız derecede bağımsız nefisperest bireylerin, yetişmesi için gereken yasal düzenlemelerin tamamı, eşcinseller arası resmi evlilik hariç uygulanmıştır. Madem ki İstanbul Sözleşmesinin kötü ve zararlı olduğunu fark ederek geri çekildiniz, yasalarımıza zorla eklettiği Aile ve namus düşmanı maddelerini neden düzeltmiyorsunuz?

Mesela mahkemelerimizde ufak çaplı suç ve anlaşmazlıkların hemen hepsi artık arabulucudan geçmek zorunda. Dava açılması ancak arabulucu sonrası mümkün olabiliyor. Ama aile mahkemelerinde böyle bir son çıkış kapısı yok! Hemen ailenin infazına yönelik emir var çünkü. Aileyi kurtarmak için hakem atanamıyor! Aile böyle mi korunur?

Gönül isterdi ki, oldukça duyarlı bir yaklaşım ve güzel bir kararlılıkla yazılan bu genelgeyi çıkaran Cumhurbaşkanımız, basın yayın organlarından beklediği aile hassasiyetini en başta kendisi göstererek, Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığına feminist, bekar ve çocuksuz avukat bir hanımefendi yerine; herkesin aile büyüğü olarak sevip sayabileceği, kadın-erkek iletişimini bilen, çocuk yetiştirmiş, şefkatli bir aile babasını veya bu vasıflara karşılık gelen bir hanımefendiyi atasaydı. Aileye gereken değerin verilip verilmediğini, biz vatandaşlar sözlerle değil, icraatlar ile anlar ve değerlendiririz. Türkiye’de aile adına yapılan hemen her oluşum büyük oranda feminist işgali altındadır. TBMM içinde bile, sözde “Kadın-Erkek Fırsat Eşitliği” için kurulan komisyonun toplam 25 üyesinden, başkan dahil 22’si kadın, sadece 3’ü erkektir. Böyle fırsat eşitliği mi olurmuş?

Aile düşmanı yasaların ayrıntılarını, evlenmeyi tuzağa çeviren kadın beyanına dayalı cezalandırma, süresiz nafaka, tek taraflı çocuk velayeti gibi sorunları farklı yazılarda yeterince işlediğimiz için, daha fazla uzatmak istemiyorum. Bir türlü milli olamayan eğitim sistemimizde ayrı bir sorun kaynağıdır, hakeza.

Sonuç olarak bu genelgeyi çok önemsiyor, istenen etkisinin kalıcı şekilde görülebilmesi amacıyla, yasalarımızda gerekli düzenlemelerin ivedilikle yapılması için açık çağrıda bulunuyorum.

Yüce Allah hayra giden yollarımızı genişletsin, kalplerimize iman, şuur ve aramızda kardeşliği yüceltsin. Amin.

İlköğretimde Sınıfta Kalma Geri Gelmelidir!

70-80'li yıllarda, henüz ilkokuldayken çocukların kapasitesi ve ilgi alanı aşağı yukarı belli olur, öğretmen-veli işbirliği içinde, eğitime devamları yahut bir mesleğe geçmeleri sağlanırdı. Öğretmenler daha saygın ve etkili, Veliler daha uyumlu ve sabırlıydı. Okullardaki çocuklar genel olarak 3 sınıfa ayrılırdı.

Derslerine düşkün ve ileri eğitime hevesli, kendinden gayretli çalışkan ve sabırlı öğrenciler: Dışarıdan zorlamaya gerek kalmadan okuyabilen, ortaokul sonrası lise ve üniversite planlarını yapabilen çocuklardı. Sınıfta fark edilir, öğretmenleri tarafından desteklenir ve okutulmaları için velilere ısrar edilirdi.

Vasata yakın seviyelerde başarılı olan öğrenciler: Genellikle ortaokuldan sonra çalışma hayatına çirak olarak katılan, çiraklık okuluna veya imkanı olursa meslek liselerine devam eden çocuklardı. Fabrika ve atölyeler için, vasıfsızdan teknik personele kadar değişen yelpazede insan kaynağını bu grup oluştururdu. Aile işletmesi veya sermayesi olanlar da ticari faaliyetlere katılırdı.

İlkokulu bile zorlukla bitirebilen çocuklar: Ekonomik veya aile şartları nedeniyle okumaya meyli olmayan, derslerle ilgisi fazla bulunmayan çocuklardı. Tarım ve hayvancılıkta yahut, esnaf ve sanayi işletmelerinde çiraklıktan başlayan hayat mücadeleleri vardı.

Eskiden, çocukların daha yolun başındayken tanınmasını ve öğretmen-veli hattında geleceklerinin şekillenmesini sağlayan en önemli faktör, tavizsiz uygulanan sınıf geçme ve kalma sistemiydi! Hastalık vb. özel bir nedeni olmadıkça, derslerinde başarısız çocukların ısrarla sınıf atlanarak eğitim sisteminde sürekli kalmasına ve diğer çocukların da eğitim kalitelerinin düşürülmesine fırsat verilmezdi.

Aileler çocuklarının kapasitesini bilir ve ona göre alternatif hayat yollarına bakardı. Öğretmenler çocukların farklı alanlardaki yeteneklerini de sorgular, velilere sanayi ve esnaflık seçeneklerinden uygun gördüklerini paylaşırdı. İlkokulda başlayan öğrenci sayısı üniversiteye kadar doğal ve düzenli şekilde azaldığı için, eğitimde kalite ve yoğunlaşma söz konusuydu.

Ama artık öyle olmuyor! İlkokula başlayan her çocuk üniversite kapısına kadar engelsiz, özensiz ve kendiliğinden geliyor. Abartılı ve dayanaksız özgüvenle egoları şişiyor. Sınıfta kalma diye bir kaygı ve tasaları oluşmuyor. Öğretmenlerin saygınlığı ve öğrencilerin üzerinde etkinlikleri giderek azalıyor. Çocuklar başarısızlığın sonuçlarıyla yüzleşmiyorlar. Üniversite sayılarının ve açık üniversite dahil

kontenjanların alabildiğine artması nedeniyle, üniversite okumakta aşırı kolay ve sıradan hale geliyor.

Dananın kuyruğu, üniversite bitip hayatın gerçek yüzüyle ve nitelikli bir işe girmek için maruz kaldıkları zorlu sınavlar ve torpil gibi haksızlıklarla yüzleşince kopuyor! Yirmili yaşlarına kadar adeta fanusta büyüttüğümüz, zorlanmadığı için gelişmeyen, hazırlıksız olduğu için hayata karşı kondisyonu düşük, tıknafes, depresif ve umutsuz gençlere dönüşüyorlar.

İlk, orta ve lisede başarısızlığın sonuçlarıyla yüzleşmeyen çocuklarımız, iyi kötü geçtikleri üniversite sonrası dev bir mezunlar havuzuna dökülüyorlar. Eski ve yeni mezunlar KPSS gibi sınavlarda başarılı olabilmek için kendini helak ediyor. KPSS'den yüksek not almaları da yetmiyor, ehliyet ve liyakat yerine haksız torpillerin döndüğü mülakatlarda acımadan biçilip eleniyorlar. Özel sektörün sınırlı personel ihtiyacı da istihdam oranında çok yetersiz kalıyor. Geriye kalan halen işsiz ve atanamamış milyonlarca gencimiz, adeta sosyal bir enkaz halinde yığılarak birikmeye devam ediyor!

Üniversite sonrası işsizlik ve çaresizlik içinde kıvranıyorlar. Yaşları çok ilerlediği için herhangi bir mesleğe çiraklıktan başlama imkanları da kalmıyor. Marketlerde kasiyerlik yapabilenler de kendini şanslı saymaya başlıyor. Bir türlü Milli olamayan ateist felsefeli eğitim müfredatımız sayesinde, dini duyguları ve sabırları da gelişmediği için, Allah korusun genç yaşta hayattan pes edip intiharı seçenlerin sayısı da her geçen gün artıyor.

Üniversite okumanın neredeyse şart hale getirilmesi yüzünden, işe başlama yaşı da ilerliyor. İşe başlamadan evlilik kurulması neredeyse imkansız olduğu için, ortalama ilk evlilik yaşı da sürekli yükselişe geçiyor. 2020 verilerine göre kadınlarda 25'e, erkeklerde 28'e yükselen evlilik yaş ortalaması sosyal bir alarm niteliğindedir. Bu durum çocuk sahibi olma yaşını da yükseltirken, çocuk sayısında ise tersine azalmaya sebep oluyor.

Çözümü yazının başlığında verdik. İlköğretimde sınıf geçme için başarı şartı tavizsiz uygulanmalı, çocuklar içi boş halde sınıf atlamamalı. Sınıf tekrarı yapan çocuklarda mesleki kabiliyet araştırması yapılarak, ortaokuldan itibaren meslek eğitimleri yoğunlaşmalıdır. Açık lise desteğiyle, gençlerin erken yaşta esnaf ve sanatkarlık dallarında çalışmaya başlaması teşvik edilmeli, meslek liselerine gidişin yolu, istihdam teşvikleri ile birlikte güçlendirilmelidir. Sanayinin ihtiyaç duyduğu nitelikli ara eleman ihtiyacı lise seviyesinde karşılanmalıdır.

Her zaman tekrarladığım gibi; Her eski kötü, her yeni iyi değildir! Eskinin başarılı uygulamalarını tekrar canlandırmak da yapıcı bir yeniliktir.

Görsel kaynağı: aydinpost.com

Bütün Suç Sabetayıcılarda mı?

Sanatçı Şener Şen'in bir filmindeki "Sen de kimsin süt oğlan? Sus! Seni hiç sevmiyorum. Babanı da sevmezdim zaten!" repliğini duyup izlemeyen kalmamıştır herhalde. Nedense, birisinin yanlısını gördüğümüzde hemen ailesiyle ilişkilendirme ve haklarındaki yargıyı genelleştirme eğilimindeyiz.

Son yıllarda Türkiye'de ahlaka mugayir davranışları, İslam karşıtı söz ve hareketleri izlenen medyatik kişilerin, hemen Sabetaycı (kimliğini gizlemiş karakterini korumuş Yahudi cemaati) olduklarını ispat ile davranışlarını gerekçelendirme akımı başladı. Elbette Sabetaycı geçmişi olanlar ve bunu sürdürenler de vardır. Ama bu etiketleme hastalığımız yüzünden alakasız kişileri de Sabetaycılıkla itham edip haklarına girdiğimiz ve Sabetaycı olmadığı halde onlardan beter hale gelmiş evlatlarımızın olduğu da bir gerçektir.

Esasına bakarsanız yaşayan insanların tamamı peygamber soyundan geliyor! Hepimiz Hz. Adem aleyhisselamın neslinden değil miyiz? Millet ve aile olgusu bir seçenek değil, nasiptir. Allah'ın nasiple dağıttığı bir nimet üzerinden üstünlük taslamak veya baştan hor ve hakir görmek Hz. Muhammed Aleyhisselamın rehberliğine ve Müslümanın duruşuna yakışmaz. Her biri gökteki yıldızlar gibi aziz ve değerli olan ashab-ı kiramin İslam öncesi cahiliye halleri de malumunuzdur. İçlerinde Habeşli, Yahudi, Farslı, Rum ve Kıpti kökenli olanlar da az değildi.

İslam Hilafetinin son temsilcisi Osmanlı Devletinin, çok kıymetli seçkin askerleri, devlet adamları, sanatçıları ve alimleri arasında, hemen her Milletten kişiler vardı. Ehliyet ve Liyakat sistemi içinde yürütülen yapıcı devşirmelerin sonuçları, zirveleşen başarılar ile taçlanıyordu. Eğitim ve yönetim sistemi mükemmel işleyen parçalar gibi birbirini tamamlıyor ve güçlendiriyordu.

Osmanlının mükemmel işleyen devşirme sistemini, batılılar alıp dönüştürerek daha ileri boyutlara taşımıştır. Kullanmak istediklerini yanlarına alıp hizmetlerini gördürmek yerine, eğitim ve yönetim sistemlerimizi bozarak, içimizden batı zihniyetli devşirilmiş bireyler çıkarmayı ve bunlar üzerinden toplumu dönüştürüp ifsad etmeyi, kaynaklarımızı diledikleri şekilde kullanıp yönlendirmeyi başardılar.

Hak ve batıl arasındaki mücadele hayatın her alanında sürdüğü için, batılın askerleri haline gelen bir kısım sanatçılar, futbolcular, gazeteciler, siyasiler, bürokratlar, eğitimciler, sermaye grupları, ilahiyatçılar gibi, her kesimden batıl yönde devşirilmiş insanların, değerlerimize ve kültürümüze karşı yürüttüğü çok yönlü ve sürekli bir savaşın ortasındayız! Küfür ehli büyük bir finans, medya ve kurumsal

destek sağlayarak, gece gündüz demeden kutsallarımızı aşındırmaya devam ediyor.

Bizler, hak ve batıl arasındaki mücadelenin farklı sahnelerinde rol alan kişileri; birer ilahiyatçı, sanatçı, yazar, siyasetçi, gazeteci, internet fenomeni gibi etiketler altında, büyük bir cürüm işlediklerinde ancak fark edebiliyoruz. Fark ettiğimiz gelişmeler, aslında belirli aralıklarla kasıtlı yapılan nabız yoklama seanslarıdır. Vites büyütme, daha ileri gitme ve halkı anormalliğe alıştırmayı duyarsızlaştırmak için yapılan taktiklerdir.

Bataklığı kurutmadıkça sivrisinekle mücadele hem yorucu, hem pahalı hem de zor bir iştir! Sapkın görüşlü sanatçılara ve onların soy geçmişlerine odaklanmak yerine, onları üreten eğitim ve sosyal yapımızdan yola çıkarak, acilen değerlerimizi canlandıran reform hareketlerini başlatmalıyız! Yoksa her gün farklı bir kişi ve sektörden gelen batıl askerlerinin ortak hedefi olan dinimize, kültürümüze ve kadim değerlerimize yeni saldırılarını duymaktan ve giderek cılızlaşan tepkiler vermekten asla kurtulamayız!

Hak ve batıl davasının bu alanlarında, şu anda yetki verdiğimiz siyasi irade başarılı olamaz mı? Maalesef ben böyle bir sonucu öngöremiyorum. Her dönem feministlerin atandığı Aile Bakanlığından, süresiz nafaka gibi 34 yıllık zulmü bir türlü kaldıramayan Adalet Bakanlığından, ortak yaptıkları toplantıda "Bu yıl hedefimiz erkekler!" diyebilecek kadar cinsiyetçi peşin hükümlü İç İşleri Bakanından, ateist felsefeli müfredatın hüküm sürdüğü Milli Eğitim Bakanlığından ve onlara yol veren Hükümet Başkanından umudumu keseli çok oldu!

Allah bizlere acısın ve yardım etsin. Hayırlı çıkış kapıları ve daha şuurulu idareciler nasip eylesin.

Amin...

Görsel Kaynağı: bilgihanem.com

Balık Baştan Kokmuşsa Ne Yapabiliriz?

Bugün yaşadığımız ekonomik buhranın; gerek küresel güç odakları, gerekse bunların yerli şubeleri olan sayılı birkaç ailenin ve şirketin operasyonları sonucu olduğunu herkes kabul ediyor!

Eyvallah, dış güçler de var, yerli hainlerimiz de! Peki, bizleri koruması ve yönetmesi için seçtiğimiz idareciler ne yapıyorlar?

Bir evde yangın çıktığında etraftakilerden beklenen tavır söndürmek için suyla mücadeledir. Yangını söndürmek için meydana çıkanların su yerine benzin dökmesini, komşusu yanarken kendi evinde keyif çatanları masum görebilir miyiz?

Türkiye’de normal şartlarda Hindistan gibi bir kast sistemi yoktu. Ama artık var! Seçilmiş siyasiler, onların eş, dost ve akrabaları ile ayrıcalıklı işadamları sınıfımız var. Bu sınıf kendilerini her açıdan vatandaşın üstünde ve değerli görüyor. Kast sisteminin olmazsa olmaz ayrıcalıklarını meşrulaştırmak için kendilerine özel yasaları ve diğer mevzuatları da adalet gözetmeksizin değiştiriyor, sürekli kendilerine yontarak geliştiriyorlar.

Durum böyle olunca; ağızlarından çıkan birlik, beraberlik, tasarruf, sabır, kanaat gibi yapıcı kavramlar, zinakârlığıyla meşhur sanatçı müsveddelerinin ahlaklı hayat iddiası gibi iğreti, sakil, riyakâr ve alaycı kalıyor. Eylem ve söylem uyumunu bir türlü sağlayamıyorlar. Yani bilinen tabiri ile balık baştan kokunca kuyruğun yapacağı bir şey kalmıyor!

Türkiye’nin yaşadığı bütün sorunları büyüten, dağıtan ve zorlaştıran, adeta yangına benzin dökmek gibi etkiyen hususların başında israf, emanetin ehline değil yakınlarla ve akrabalara verilmesi, kısıtlı kaynakların belirli çıkar gruplarına akıtılması, adaletin köreltilmesi, yasamanın işlevsiz elitler kulübüne dönüşmesidir. Devletimizi yönetenler böyle davranınca, ahali de kendi çapında taklit etmekten, fırsatçılıktan, sorunlarını haksız yöntemlerle çözmeye çalışmaktan, emeksiz zenginleşme hülyasından geri durmamaktadır. Hakkı gözetenler, hakkına razı olanlar ve haklarının verileceğini umanlar sürekli hüsrana uğramakta, dayanamayanlar da fırsatçı gruba katılmaktadır.

Neredeyse orta halli bir uçak filosunu kuracak kadar çok sayıda makam uçağının alınması, memleketin her yerinde devasa saraylar yapılması, en tepeden başlayarak binlerce lüks makam aracının tahsis

edilmesi sıkıntılı dönemde sabır ve kanaat iddialarını çürütüyor. Bu ölçsüzlük yukarıda başlayınca aşağıya doğru her seviyede makam sahibinin aynı tavrına haklı bir zemin sayılıyor. Nihayetinde kırsal bir bölgenin mütevazi belediye başkanı bile milyonluk makam arabasını kendisine hak görüyor. Dar gelirli çalışanları temsilen meydana çıkan sendika ağaları da bu israf ve lüks hayat sevdasına bigâne kalamıyorlar. Kendilerini, araçları ve maaşları kadar değerli görüyorlar.

Milleti temsilen seçtiğimiz (aslında başkalarının seçilip vatandaşa onaylatılan) Vekillerimiz ise ayrımcılığın kitabını yazacak kadar kendilerine yontuyorlar. Mesela:

* Vatandaşın emekli olması için 60-65 yaşına kadar çalışması ve prim ödemesi gerekir. Vekillerin ayrıcalıklı emeklilik haklarına sahip olmaları için en az bir dönem (4 yıl) vekil olmaları şarttır. Her hangi bir nedenle 2 yıl Vekillik yapabilenlerin eksik kalan 2 yılı için SGK pirim ödemeleri Meclis bütçesinden karşılanır. Emeklilik yaşına kadar beklemek zorunda kalırlarsa sadece maaş alamazlar ama, Vekillerin sahip oldukları bütün sosyal hakları ve VİP sağlık hizmetlerini kendileri ve aileleri için sınırsız olarak ölene kadar kullanabilirler!

* Normal vatandaş ağızındaki dişler için SGK ödemeli implant yaptıramaz. SGK, çok özel hallerde heyet raporu ile en fazla 4 adet için ve sadece 90 TL'sini öder. Ama sevgili vekillerimiz hiç zorlanmadan talepleri halinde 12 adet dişine birden implant yaptırabilir. 2018 yılı rakamlarına göre de her biri için 1.000'er TL SGK desteği alabilirler!

* Vekillerin sağlıkla ilgili süper ayrıcalıklarını huzurlu kullanabilmeleri için, merkezi yargı organlarının tamamına da aynı haklar sonradan kanunla verilmiştir!

Normalde memurların 2 veya 3 yerden maaş almaları 666 sayılı KHK ile yasaktır. Ancak, Cumhurbaşkanlığı sistemine geçildikten sonra Cumhurbaşkanı Yardımcıları, Bakan ve Bakan Yardımcıları için bu sınır CB Kararnamesi ile kaldırılmıştır. Hem emekli maaşlarını, hem görev maaşlarını ve hem de diğer kuruluşlardaki yönetim kurulu üyeliği gibi maaşlarını kesintisiz alabilirler.

Ehliyet ve liyakat unsurunun bu kadar yok sayıldığı görülmemiştir. Yazılı sınavda Türkiye birincilerinin mülakatlarda biçilmesi, belirli aile fertlerinin devlet makamlarını parsellemesi gibi uygulamalar bütün eleştirilere rağmen pervasızca sürüyor. Tepelerde durum böyle olunca, kenar teşkilatlarda da âlâsı yapılıyor.

Kamu etkisinde veya yönetiminde olan büyük şirketlerin ve özerk kuruluşların yönetim kurulu üyelikleri siyasetçi eskilerine adeta arpalık gibi dağıtılıyor. Bir Milli Güreşçimiz kamu bankasına yönetim kurulu üyesi atanıyor, kamuoyundan tepki çekilince geri alınıp yerine Sağlık Memuru kökenli başka birisi atanıyor. Ne alakası var ise? Başarısız performansı ile Türkiye'de aile kurumuna zararı dokunan, kameralar önünde sendika ağasından sufle alırken izlenen Bakan hanım, Demir Çelik İşletmesi yönetimine atanıyor. Hangi görevi yanılttı? İlki mi, ikincisi mi?

Belediye başkanlarının maaş ve görev sınırı olmadığı için, eski Bakan yeni Belediye Başkanı birisinin, 2019 yılında iken toplam 250 Bin TL maaş geliri olduğu hesaplanmış!

Devlet ve millet olarak sanki bankalara ve belirli inşaat şirketlerine çalışıyoruz! Her yıl en fazla vergi tahakkuk eden şirketlerin en başında bankalar var! Vatandaş borçtan kırılırken onlar kâr rekorları kırıyor. Dünyada en çok kamu ihalesi alan ilk 10 firmanın 5'i Türkiye'den çıkmış! Yap işlet devret modeli projelerimiz dövize endeksli ve yüksek garantili yapılmış. Ara dönemde yapılan sözleşme güncellemelerinin de hep kamu aleyhine olduğunu bizzat Sayıştay raporlamış.

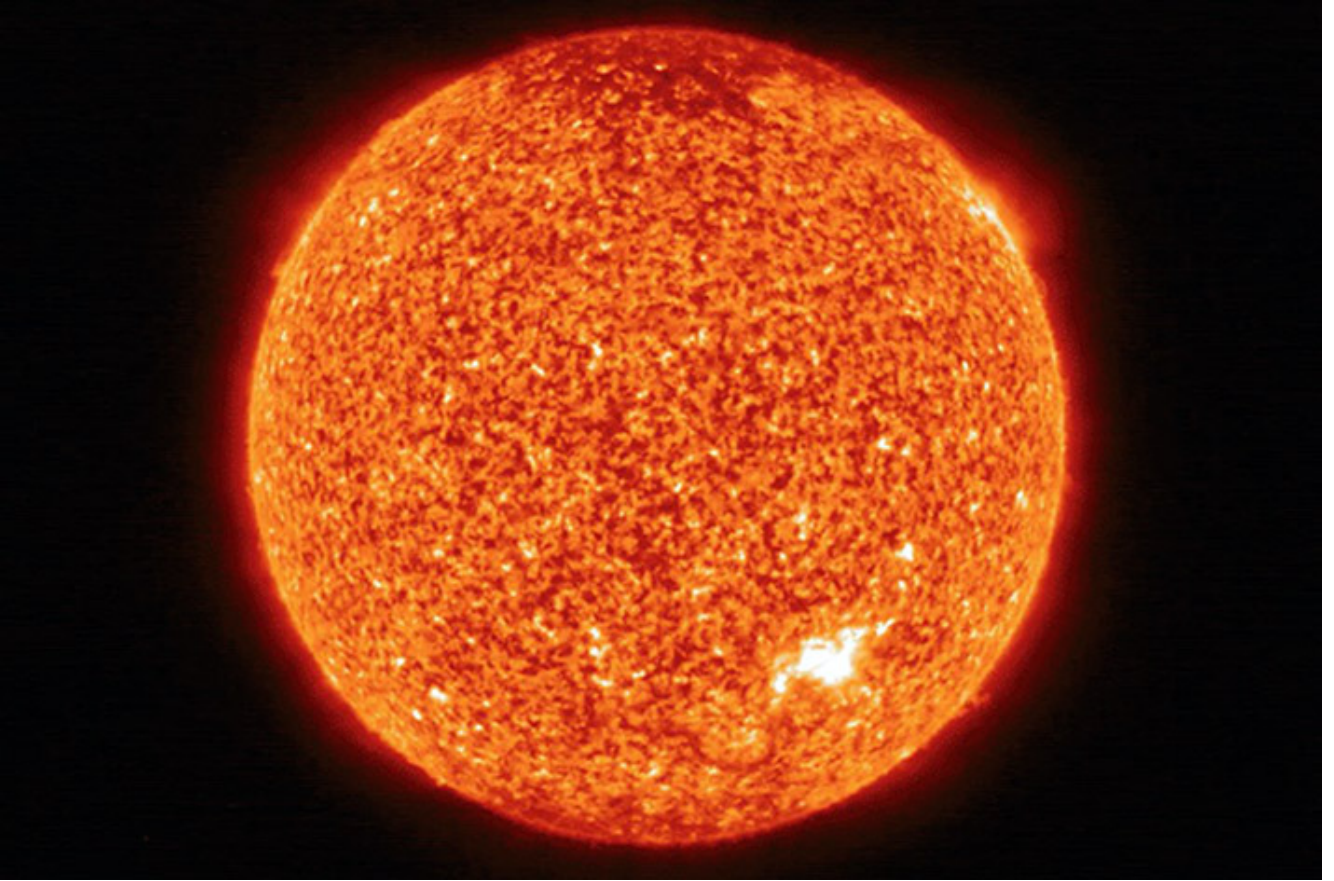
Faiz düzeni iliklerimize kadar işlemiş. Bugün kullandığımız paralar 2070'li yıllar adına kullanılan kredilere dayanıyor. Her yıl bütçemizin dev bir dilimi faiz ödemelerine gidiyor. Bu kan emici düzeni

değiştirmek yerine, pansuman tedbirler ile yol almaya çalışıyoruz. En güçlü güven ve desteği sunduğumuz bu iktidar döneminde bile, borca dayalı ekonomik sömürü düzenine dur diyemedik. Emeklerimiz, kaynaklarımız ve geleceğimiz faiz baronlarına peşkeş çekiliyor.

Ezcümle, bütün tasarruf tedbirleri, hakkaniyetli atama ve yönetimler yukarıdan başlayarak topluma yansımalıdır. Aksi takdirde kuru söz ve hamasi nutuklardan öteye geçmemektedir. Milletın Vekilleri, seçilmiş derebeyleri gibi değil, yüksek sorumluluk şuurı ile davranmalı ve vatandaş lehine empati yapabilmelidir.

Aile, eğitim, ekonomi, adalet, hakkaniyetli gelir paylaşımı ve fırsat eşitliği temelinde çözümlere yönelmeliyiz. Hayatımızın tekrarı da başka Türkiye’de yok!

İslam’a İdeolojik Yama Olur mu?

“İslâmiyet güneş gibidir, üflemele sönmez. Gündüz gibidir; göz yummakla gece olmaz. Gözünü kapayan, yalnız kendine gece yapar.” - Bediüzzaman Said Nursi

Bizler nedense, din deyince sadece Allah’tan gelen dinleri veya Hindistan ve Çin gibi ülkelerde çok görülen beşeri dinleri anlıyor ve değerlendiriyoruz. İdeolojiler de insan davranışlarını kurallar ile sınırladığı ve dinlerin hüküm alanlarına müdahale ettikleri için birer din sayılırlar.

Bir insanın hükümleri çakışan iki veya daha fazla dine mensup olması düşünülemez! En azından Müslümanlar için durum böyledir! Çünkü Yüce Allah, kitabında *“Allah nezdinde hak din İslâm’dır.”* (Al-i İmran/19) buyuruyor! Hatta bu konuda ilerleyen ayetlerinde daha açık hükümler vaz ediyor: *“Kim,*

İslâm'dan başka bir din ararsa, bilsin ki kendisinden (böyle bir din) asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyan edenlerden olacaktır.” (Al-i İmran/85)

İslam ile çelişen bir dinin veya ideolojinin hükümlerini makbul ve muteber görerek benimseyen, hararetle savunan ve bir ideal haline getirenler, Allah'ın hükümlerini ve Hz. Muhammed'in sünnet-i seniyyesini batıl bir şekilde neshetmiş (kaldırmış, iptal etmiş) olurlar. Batıl düzenler içinde yaşamak zorunda kalmak ve batıllar arasında en az zararlısını ehven-i şer kastıyla tercih etmek farklı şeydir, batıla amigo gibi taraftar olmak ve hakkı hatırlatanlara husumet besleyip nifakla suçlamak apayrı şeylerdir.

İslam dini tek başına en yeni, en güzel, en doğru ve Allah'ın emrettiği dindir. Bu yüzden hem İslam hem de Müslüman kelimelerinin önüne başka din ve ideolojilerden ekleme, tamlama, tanımlama, sınırlama yapılamaz. Yani; Feminist, Sosyalist, Laik, Demokratik, Faşist, Kapitalist, Muhafazakar, Liberal, Enternasyolist, Anarşist, Komünist, Marksist, Milliyetçi Müslüman ve İslam olmaz! Ben de öyle değilim! Sadece Müslümanım! Müslümanlık kavramı içinde bana gerekli olan her şey var! Rabbimize hamd ve şükürler olsun!

Bütün din ve ideolojilerdeki hüküm ve uygulamaların bir kısmı, İslam içinde meşru ve mübah sınırlarda kaldığı için hayat bulabilir. Çünkü İslam dini en mükemmel ve her zaman yeni kalan bir yapıya sahip olduğu için, her güzellikten ve doğruluktan paylar içerir. Ama bu meşru paylara nispet edilerek, tamamı İslam karşıtı olan batıl ideolojilerin isimleri, İslam ve Müslümanlar ile birlikte anılamaz, yanına yama yapılamaz. Müslümanların veya İslam'ın bu ideolojilerle birlikte anılmasına gerek yoktur. Hepsinin uygun seviyede ifadesi için İslam ve Müslüman kavramları yeterlidir. Belli bir yöne aşırı dikkat çekmek için ideolojik yamalar yapıldığında, İslam devreden çıkar, ucube ve Allah'ın kabul etmeyeceği bir inanç yapısına dönüşür.

Her ideolojiye yönelik açıklamalar yapmak yazıyı gereksiz yere uzatacağı için, bazı örnekler ile yetinmeye çalışacağım.

Mesela, İslam dini sosyal dayanışmaya büyük önem verir. Zekatı şart koşar, sadakayı, düşküne ve yolda kalmışa, yaşlıya, komşulara, akrabalara iyiliği emreder. Buna benzer yaklaşımlar sosyalizmde de var diye Sosyalist Müslüman denilemez. Aynı şekilde, sosyalizmde olmayan boyutlarda ticarete ve kişisel girişim hürriyetine de önem verir. O yönüne bakarak da Kapitalist Müslüman tanımlaması da yapamayız.

Feminizmin temelinde ateizme dayandığını, bütün mücadelesinin Allah'ın gönderdiği dinlerle gelen kadın-erkek ilişkisini yok etmek üzere kurulduğunu bizzat önderleri açıklıyor ve söylemleri de bunu destekliyor. Hal böyleyken “Feminist Müslüman” diye bir tanımlama yapılabilir mi? Başörtüsüyle İslami kimliğini belli eden kadınların, aynı zamanda feminist olduklarını beyan ettikleri, STK yayınlarında feminist yabancı yazarları referans alarak makaleler yayınladıkları dehşetli günleri yaşıyoruz. Tıpkı pirincin içindeki beyaz taş gibi sinsi ve acılı bir zarar verdiklerini ne zaman görecekler?

Müslümanların fikir ve düşünce dünyası o kadar kısır ve baskılı bir cendereye alınmış ki, neredeyse hepsi demokrasinin en mükemmel rejim olduğuna iman etmişler! Üstelik bu imanları o kadar güçlü ki, alternatif düşüncelere tahammülleri bile kalmamış! İslam'ın seçimli, şuralı, meşveretli, istişareli, atamalarda ehliyet ve liyakatli yönetim tekliflerinin asırlardır sahipsiz kaldığını da göremiyorlar! Bize özel, demokrasinin meşru niteliklerini de barındıran ideal bir sistem teklifine de kapalılar!

Halbuki, imani bir mesele gibi sahip çıktıkları demokrasi tiyatrosu sayesinde, vatandaşların elitlerin tercihlerini onaylayıp meşrulaştıran piyon durumuna düştüğünü, sözde milleti temsilen seçilen vekillerin, belirli güç odakları ve sayılı birkaç kişinin isteğiyle listelere girebildiğini, vekillerin elini ve

dilini bağlayan prangalar ile susturulduğunu, adaletin bir türlü bağımsız çalışmadığını, bu ortamda yapılan hemen her yasal düzenlemenin Müslümanları her geçen gün İslam'dan uzaklaştırdığını, çoktan fark ederek düzeltilmesi için birlikte gayret etmeleri gerekirdi!

Sadece aile ve eğitim konusunda yapılan düzenlemelerin bile, ne büyük manevi cinayetlere neden olduğunu ve toplumu yıkıma götürdüğünü bilmek dahi, sözüm ona demokratik düzenimizi sorgulamak ve sorunlarını gidermek için yeterli olmalıydı! Demokrasiyi putlaştıranlar kendilerinin ve toplumun, hem dünyasını hem de ahiretini riske atıyorlar.

Evet, her yenilik kötü değildir! Ama sorgusuz sualsiz, İslami mihenk taşlarına vurulmadan alınan yenilikler de felaket nedeni olabilir! Sevgili Efendimiz Hz. Muhammed Aleyhisselam buyuruyor ki: *"Kim İslâm'da güzel bir işe öncülük eder ve kendisinden sonra bununla amel edilirse, kendisinden sonra o işi yapanlar gibi sevap alır. Üstelik onların sevaplarından da bir şey eksilmez. Kim de İslâm'da kötü bir davranışa ön ayak olur ve kendisinden sonra bununla amel edilirse, kendisinden sonra onu yapanlar gibi günah alır. Onların günahlarından da bir şey eksilmez."* (M6800 Müslim, İlim, 15)

Allah'ü Teala'nın, pek çok konuda kullarına karşı şefkat ve merhametini sınırsızca sergilerken, tevhidinde yönelik şirk sözleri ve davranışlarına karşı gazap ile karşı çıktığını ve şiddetle uyardığını görüyoruz. Aynı durum, gönderdiği son din olan İslam için de geçerlidir: *"Müşrikler istemeseler de dinini bütün dinlere üstün kılmak için Peygamberini hidayet ve hak ile gönderen O'dur."* (Saff/9) ve *"Bütün dinlerden üstün kılmak üzere, Peygamberini hidayet ve hak din ile gönderen O'dur. Şahit olarak Allah yeter."* (Fetih/28) gibi ayet-i kerimeleri de bu tavrını ifade ediyor.

Şartlar gereği, farklı ülkelerde farklı rejimler altında yaşayabiliriz. Zorunlu durumlar idealmiş gibi sorgusuz kabule ve tarafgirliğe dönüşmemeli! Her zaman ve her yerde iyiliği emretmekten, kötülükten sakındırmaktan geri durmamalıyız! Bir Müslüman kendisini her haramdan koruyamayıp, nefesine kapılarak günah işleyebilir. Ama haramın ve günahın ne olduğunu bilmek, yaptığından utanmak, günahını ifşadan çekinmek ve en kısa zamanda affını dileyerek bunlardan uzak durmaya çalışmak zorundadır. Günah ve haram şeyleri meşru ve mubah saydığı anda, İslam ile olan ilişkisi feci şekilde yara alır ve kopma noktasına gelir. Yönetim sistemlerine olan bakışımız da benzer esaslara dayanmalı.

Yüce Allah cümlemize iman, şuur, basiret, birlik ve beraberlik versin. Hak yolundan ayırmasın, ayrılanlara hidayet versin. Hidayete layık görmediklerinin şerrinden Müslümanları muhafaza eylesin! Amin...

Mutlu Bir Evlilik İçin: Erkekler Söylesin! Kadınlar Göstersin!

Aileye yönelik sorunları dile getirirken, sadece şikayet makamında olmak elbette doğru değil! Biz Müslümanlar, Nehyi Anil Münker (kötülükten men etmek ve haramlara karşı uyarmak) kısmını genelde iyi yapıyoruz, en azından dilsiz şeytan olmamak için gayret ediyoruz. Ancak, Emri Bil Maruf (iyiliği emretmek ve göstermek) kısmında biraz zayıf kaldığımızı düşünüyorum. Kuru lafla yapılan iyilik önermelerimiz ise, tıpkı elinde sigara varken evladına “-Sigara zararlıdır yavrum, içmemelisin!” diyen bir babanın davranışı gibi sönük ve etkisiz kalıyor. O yüzden, Aile kurma erdemini ve cesaretini, bütün olumsuz şartlara rağmen yaşatan veya planlayan kardeşlerimize, evliliklerini daha mutlu ve huzurlu yaşayabilmeleri için bazı tavsiyelerde bulunmak istiyorum.

Erkekler Söylesin!

İletişim ve ifade yeteneği açısından, kadınların erkeklerden daha önde olduğu, çeşitli hikmetlerine binaen, Yüce Mevla'mızın onları bu açıdan ayrıcalıklı yarattığı hepimizin malumudur. Erkekler bu açığı tam olarak kapatamasa bile, daha başarılı bir seviyede buluşabilmek için söylemeye, konuşmaya ekstra açık ve gayretli olmalıdır! Kadınlar iyi veya kötü hemen her şeyi bilmek, duymak, konuşmak ve paylaşmak isterler. Her şeyi konuşup söylemek mümkün olmasa bile, bazı hususları sık aralıklarla tekrarlamayı erkeklerin bir görev gibi görüp uygulaması gerekir!

Zevcenize, onu ne kadar çok sevdiğinizi söyleyin! Kadınlar sevildiklerini her zaman duymak isterler, hem de her gün ve mümkün olduğu kadar çok sayıda! Tabii ki samimi bir şekilde ve gözlerinin içine sevgiyle bakarak!

Karınızın ne kadar hoş, şık ve güzel olduğunu kendisine her fırsatta söyleyin! Etrafınızdaki insanların tamamı da söylese, sizin sözleriniz kadar etkili ve hoş gelmez! Çünkü o sizi seçerek kendi güzelliğini emanet ve armağan etmiş bulunuyor! Emanetin takdir edilmesi ve itina ile bakılması gerekir. Aile kutsal bir ekiptir. Genç kız çağlarında sizinle evlenen bir kadın, bütün güzelliğini ve ömrünü sizinle birlikte paylaşmaya karar verdiği için, aslında onu hep ilk günkü gibi güzel görmeli ve bunu da sıklıkla söylemelisiniz! Hele ki evliliğiniz 20 yıl gibi bir süreye ulaşmışsa, eşinizin yüzünde oluşan kırışıklıklar,

size bir vefa ve adanmışlığının canlı imzası gibi gelmelidir. Çocuklarınızı doğuran zevcenizin, karın çevresinde oluşan çatlaklar gibi vücudundaki bozulmalardan utanmasına fırsat vermeyin! Bilakis, o çatlaklar evladınızı taşıırken meydana geldiği ve katlandığı eziyetlerin yoğunluğu için, ona ne kadar minnettar olduğunuzu samimiyetle söyleyin! Emin olun gözlerindeki ışıltı güçlenecek, yüzünde mutluluğun tatlı tebessümü yeşerecektir. Ona olan sevginizi ve güzelliğine olan hayranlığınızı sürekli duyan hanımınız, sizinle basit şeyler için tartışır mı? Küçük sorunları büyüterek canınızı sıkar mı?

Belirsizlik, kadınları neredeyse öldürür! Özellikle evliliğinizin ilk başlarında, evinize gidiş geliş saatleriniz için son derece hassas, dışarıda olduğunuz yerler hakkında paranoya derecesinde şüpheli ve endişeli olurlar. Anormal bir gecikmenizde sizce her şey normalken, onlar kendi kafalarında başınıza gelebilecek bütün olayların senaryolarını yazar, sizin çeşitli versiyonlarda ölümünüzü yaşar, toprağa gömer ve dul haliyle ne yapacağını endişesine bile düşerler. O yüzden, mümkün olduğu kadar kendilerine bilgi verin! Gecikme durumunuzu zamanında söyleyin! Onları duygusal işkencede bırakmayın!

Kadınlar hayatı sizinle her açıdan paylaştıklarını görmek ve yaşamak isterler. Öyleyse onlara da fikirlerini ifade etme fırsatı tanıyın. Kadınlar sizin en kıymetli istişare ortağınız sayılır. Onlardan kaliteli düşünceler duymak isterseniz, kendilerini geliştirmelerine destek olun ve teşvik edin. Sır veya zararlı olanlar dışında, düşüncelerinizi onlara da söyleyin. Sizin fark edemediğiniz ayrıntılar ve farklı yaklaşımlardan yararlanırsınız. Katlanmak zorunda kaldığınız maddi ve manevi sıkıntılarda, bilgi ve farkındalıkların olduğu için, hanımınızın samimi ve güçlü desteğini hissedersiniz.

Duygularınızı söyleyin, bir konuda onları eleştirmeden önce kendi beklentilerinizi, size göre kırmızı çizgilerinizi, neyden hoşlandığınızı, neyin mutlu ettiğini, neyden nefret ettiğinizi söyleyin! Nitelikli beraberlikler karanlık alanların azalmasıyla sağlanır. Eşinize vermediğiniz şeyi isteyemezsiniz!

Kadınlar Göstersin!

Erkeklerin, hanımlarından en çok beklediği şey saygıdır! Özellikle toplum içinde beyinizin saygınlığını zedeleyecek söz ve davranışlardan kaçının! Erkeğinize saygı gösterin! Evinizin lideri, çocuklarınızın babası, can, mal ve namusunuzun koruyucusu olduğunu bildiğinizi ve saygı duyduğunuzu gösterin!

Ahir zamanda yaşıyoruz. TV, İnternet, çarşı-pazar, iş ve sosyal ortamların hemen hepsi, son derece ölçüsüz giyinen teşhirci gibi gezinen kadınlarla dolmuş! Eskiden özel çaba ile ulaşılabilen resim ve görüntülerle şimdi hemen her ortamda karşılaşyoruz. Medya ve toplumsal mekanlar, zinanın yayılması için bilerek veya bilmeyerek hizmet eden insanlarla dolu. Bir erkeğin gün boyu bunlardan sakınması ancak belli bir yere kadar mümkündür. Şeytani tavır ve görüntülere şiddetli ve sürekli maruz kalan kocalarınızı, yalnız ve savunmasız bırakmayın! Helalinize karşı en cömert, en tutkulu, en güzel kişinin siz olduğunuzu gösterin!

Tesettür dışarısı ve namahrem içindir. Eşinizin karşısına her zaman alımlı, süslü ve güzel çıkmaya çalışarak, en güzelinin ve hayırlısının siz olduğunuzu gösterin! Haramilerin kocanızın aklını ve nefsinin çelmesine fırsat vermeyin! Sizde sükunet ve huzur bulsun, gözü de gönlü de sizinle doysun!

Cinsel hayatımızda sınırlar çok geniş, yasaklar az ve belirlidir. Cinsel hayat tek taraflı bir durum değildir. Tarafların istekli katılımı ile haz ve mutluluğun derecesi de kalitesi de artar. Keyfini çıkarmak, mutlu olmak ve kocanızın sükunetini sağlamak için, meşru davetlerine güzellikle cevap verin. Cinselliğinizi kocanızla konuşmanız, paylaşmanız, yönlendirmeniz ve yaşayarak öğrenmeniz gerekir. Kocanıza karşı cinsel tutkunuzu, çekinmeden gösterin!

Güzel ve başarılı bir iş yaptığında kocanıza minnettarlığınızı ve takdirinizi gösterin! İhtiyaç duyduğunuzda yanınızda olacak kahramanınız olduğunu bilsin! Ailesi için yaptığı işle gururlansın, daha iyisini yapmak için gayret toplasın.

İnsanların 5 sevgi dili vardır. Fiziksel temas, hizmet, nitelikli beraberlik, onaylanma ve hediyeleşme. Kocanızın sevgi dilini keşfedin ve bu dilde yoğunlaşarak sevginizi gösterin! Emin olun aynı karşılığı siz de göreceksiniz. Erkekler de sevildiklerini arada duymak isterler ama icraat daha önemlidir.

Aile yuvarının, sizin ve kocanız için güvenli bir kale olduğunu bildiğinizi gösterin! Evinde kocanızın kral gibi yetkili ve kıymetli olduğunu gösterin. Siz de o evin kraliçesi olduğunuzu bilerek davranın. Köle ve zavallı imajı oluşturmadan sağlıklı ve saygılı bir takım arkadaşı, ahiret yoldaşı olduğunuzu bilin ve bilinmesini sağlayın.

Sonuç

Kadın ve erkek ilişkileri açısından söylenebilecek çok şey var elbette. Çocuklar gibi daha ayrıntılı yönleri de bulunuyor. Yazıyı uzatmadan bazı önemli konu başlıklarına vurgu yapmaya çalıştım.

Kadın ve erkek, aile ortamında mükemmel bir ekiptir. Birbirlerini tamamlar ve ortak ürünleri olan çocuklar ile geleceğe kültür ve değer aktarımını sağlar. Bizler, sadece dünya hayatı için yaratılmadık. İnşallah kulluk sınavımızı vererek Allah'ın lütfu ile Cennetine gittiğimizde, en güzel ruh ve bedene sahip olacağımıza iman etmişiz. Orada yaşlılık, çirkinlik, hastalık ve huysuzluk olmayacak. Dünyada iken karşılık bulamadığımız bütün hayallerimizi yaşama ve paylaşma nimetlerine kavuşacağız. Başta Hz. Muhammed aleyhisselam olmak üzere, bütün peygamberler ile tanışma ve görüşme imkanımız ve Rabbimiz lütfederse Nur Cemalini temaşa etme bahtiyarlığımız olacak. Öyleyse, şu kısacık sorunlu fani hayatımızı daha fazla kötüleştirmeden, Ahiret yolculuğumuzun kaliteli, bereketli ve mutlu geçmesi için, eş ve çocuklarımız ile birlikte daha çok çalışmamız gerekmez mi?

Yüce Allah'tan, her birisi Cennet Köşklerine talip olarak kurulan ailelerimizin hayırla bekasını, aile kurmaya niyetlenen kardeşlerimizin de huzur ve mutluluklarını dilerim.

Görsel kaynağı: thecompanion.in/what-is-it-to-be-a-good-husband-in-islam

---

Evlilik Öncesi Zorunlu Eğitim, Neden Gereklidir?

Saygıdeğer Okuyucu,

Bu yazı kısa bir günlük makale değildir. Türkiye'nin en temel meselelerinden birisi olan Aile hakkında kapsamlı bir çalışmadır. Evliliğin resmi tescili olan nikah öncesinde, temel eğitimin ve becerilerin gerekliliğini ortaya koymak ve durumun vahametini gösterebilmek için, TÜİK verileri eşliğinde yapılan ayrıntılı bir analiz ve öneriler belgesidir.

Başlıkları inceleyerek ilgilendiğiniz kısımları okumakla da yetinebilirsiniz. Resimleri daha rahat incelemek ve yazıları okumak açısından, cep telefonu yerine bilgisayardan izlemenizi tavsiye ederim. Hayırlı ve yararlı olması temennilerimle görüş ve dikkatinize sunarım.

GİRİŞ

Araç kullanmak için ehliyet kursu ve sınavlarının artık iptal edildiğini düşünelim! Araba veya motosiklet almaya gücü yeten vatandaşların doğrudan ruhsat çıkarıp kullanabildiğini, çalışanların veya maddi gücü yetmeyenlerin de işyerlerine, eş ve dostlarına ait araçları izinleri dahilinde alıp rahatça kullanabildiklerini varsayalım!

Neler olurdu sizce? Zorunlu eğitim ve sınavlara, her 10 yılda bir kontrol muayenelerine rağmen, bunca kural ihlali ve ağır kazalar yaşanırken; eğitimsiz ve deneyimsiz sürücülerin cirit attığı karayollarında, kelimenin tam anlamıyla terör ve karmaşa görüntüleri hakim olurdu. Öyle değil mi?

Evlilik araç kullanmaktan daha az önemli veya riskli değildir! Evlenen çiftler hem dünya hem de ahiret boyutuyla bir kader yolculuğuna beraber çıkmaya karar vermiş demektir. Biricik Önderimiz ve Rehberimiz Hz. Muhammed (s.a.s.): *"Kişi dostunun dini üzeredir. Bu yüzden her biriniz, kiminle dostluk ettiğine dikkat etsin."* ((hadislerleislam.diyaret.gov.tr/sayfa.php?CILT=4&SAYFA=347)) buyurmuş ve arkadaşlığın kişilerin hayatında ne kadar etkili olduğuna işaret etmiştir. Öyleyse hayat arkadaşı olarak seçip evlendiğimiz insanlara hepsinden daha fazla dikkat etmek zorundayız.

Aile hayatını bir yolculuğa benzetirsek, yol arkadaşlığına niyetlenen çiftlerin beraberlerinde ihtiyaç

duyacakları malzemeleri de getirmeleri ve gerektiğinde kullanabilme becerisini de göstermeleri beklenir. Bu durum bir görev paylaşımı anlamına da gelmektedir. Üstlenilen görevlerin yerine getirilebilmesi için hazırlık ve eğitim şarttır. Bu eğitimi geleneksel olarak kişilerin aileleri verir. Sonra okul ve toplumsal çevre geliştirerek olgunlaştırır. Değerler ve cinsiyete özel görevler bu şekilde yerleşirler. Kadın ve erkek evlendiğinde birbirinin kayıp parçası olan bir madalyon gibi mükemmel bir ekip kurmuş olurlar. İki tarafın da getirdiği benzersiz beceriler ve faydalar vardır.

Ancak, belki de yüzyıllara varan planlı yozlaştırma çalışmalarının bir sonucu olarak, günümüzde aile kurumu büyük ölçüde bozulmuş, nitelikleri çürütülmüş, etki ve yetki alanları talan edilmiştir. Fabrikalar kötüleşince, ürünlerinde kalite ve fonksiyon kaybı yaşanması kaçınılmazdır. Kötü ürünlerden imal edilen malzemelerin de sağlıklı çalışma yetileri neredeyse kalmamış ve ortalık arızalı ürünlerden geçilmez olmuştur. Batının çoktan yaşayıp daha beter manevi sefaletlere düştüğü, Türkiye'nin batıyı biraz geriden takip ettiği toplumsal yıkım atmosferi aynen bu şekildedir.

Şimdilerde evlenen gençlerin maalesef önemli bir bölümü; cinsiyetine özel fıkıh hükümlerinden, karı-koca olarak hak ve görevlerinden, gusülden ve namazdan, karşı cinsin önemli özellik ve beklentilerinden, iletişim sanatından, kanaat ve tasarruftan, pratik ev işlerinden, çocuk terbiyesinden, temel gıda ve tarım bilgisinden mahrum ve eksik bir şekilde aile kurmaya çalışıyorlar! Gençlerimiz cinselliği pornografiden, karı-koca aile hayatını kendi çevresinden çok dizilerden, ihtiyaçlarını gidermenin pratik yolunun internet siparişinden geçtiğini öğrenerek büyüyorlar. Evlenmeye karar verenlerin yetkinliği düşük, beklentisi çok büyük, esnekliği ve hayat tecrübesi sifıra yakın olunca çatışma ve anlaşmazlıklar kaçınılmaz oluyor.

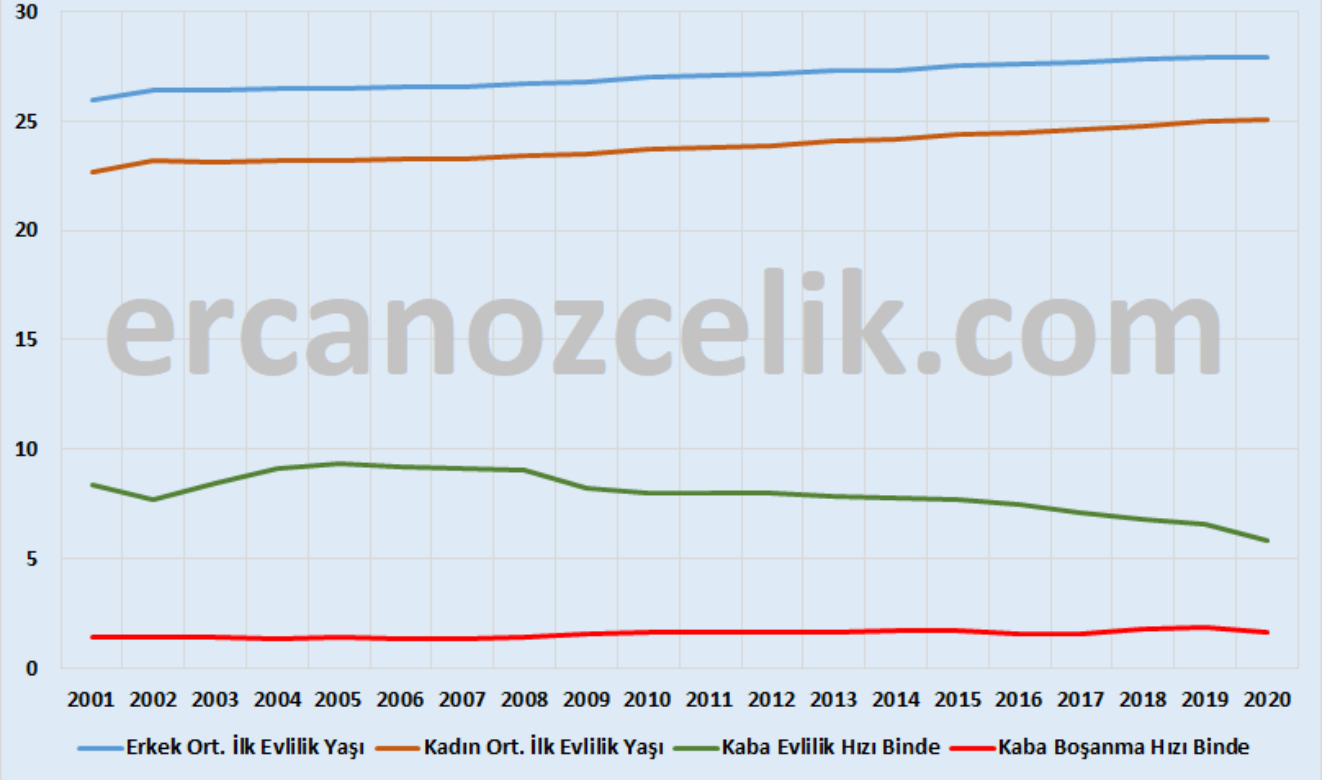
Tarafgirliği gözünü ve gönlünü kör etmiş kişilerin, hamaset ve cerbeze taşan nutuklar atmasına bakamayız! Tarih, olaylar, rakamlar ve objektif istatistik göstergeler, nasıl bir uçuruma gittiğimizi bırakın, aşağıya doğru nasıl hızla yuvarlandığımızı çok net gösteriyor!

Bu iddiamı kuru sözle değil, devletin resmi istatistik kurumu (TÜİK) verilerinden hazırladığım grafikler ile açıklamak istiyorum.((<https://biruni.tuik.gov.tr/medas/?locale=tr>)) Laf aramızda, özellikle enflasyon konulu değerlendirmelerinde TÜİK'e ben de sizin kadar güvenmiyor ve objektif bulmuyorum! Bu konularda da güven verdiği günlere kavuşmak ortak temennimizdir. Nüfus verilerinde ise güvenmek durumundayız çünkü aksini ispat edebilecek bilgi ve donanımda değiliz. Grafiklerdeki yılların aralık sınırı tamamen TÜİK verilerinden kaynaklıdır. Grafikleri hazırlarken mümkün olan en geniş yıl aralıklarını seçtim.

1- TÜRKİYE'DE ORTALAMA İLK EVLİLİK YAŞLARI, KABA EVLENME VE BOŞANMA HIZLARI

TÜRKİYE'DE 2001-2020 YILLARINDA ORTALAMA İLK EVLİLİK YAŞLARI, KABA EVLENME VE BOŞANMA HIZLARI

Şekil-1: TÜRKİYE'DE ORTALAMA İLK EVLİLİK YAŞLARI, KABA EVLENME VE BOŞANMA HIZLARI

Şekil-1'de görüldüğü üzere, kadın ve erkeklerin ilk evlenme yaşlarında düzenli bir artış yaşanmaktadır. 2001 yılında 26 olan erkeklerin ilk evlilik yaşı 2020'de 28'e gelmiştir. Kadınlarda ise 22'den 25'e yükseliş söz konusudur. Bu durum için yapılabilecek yorumlar kısaca şunlar olabilir: Üniversite okumanın bütün gençler için neredeyse şart haline gelmesi, erkeklerin askerlik hizmetlerini yaparak evlenmeyi tercih etmeleri, taraflardan en az birisinin işe başlamayı beklemesi, evlilik maliyetlerinin ve aile taraflarının beklentilerinin iyice yükselmesi ekonomik hazırlık sürecini uzattığı için ilk evlilik yaşı da yükselmektedir. Bunlar vaziyetin maddi nedenleriydi.

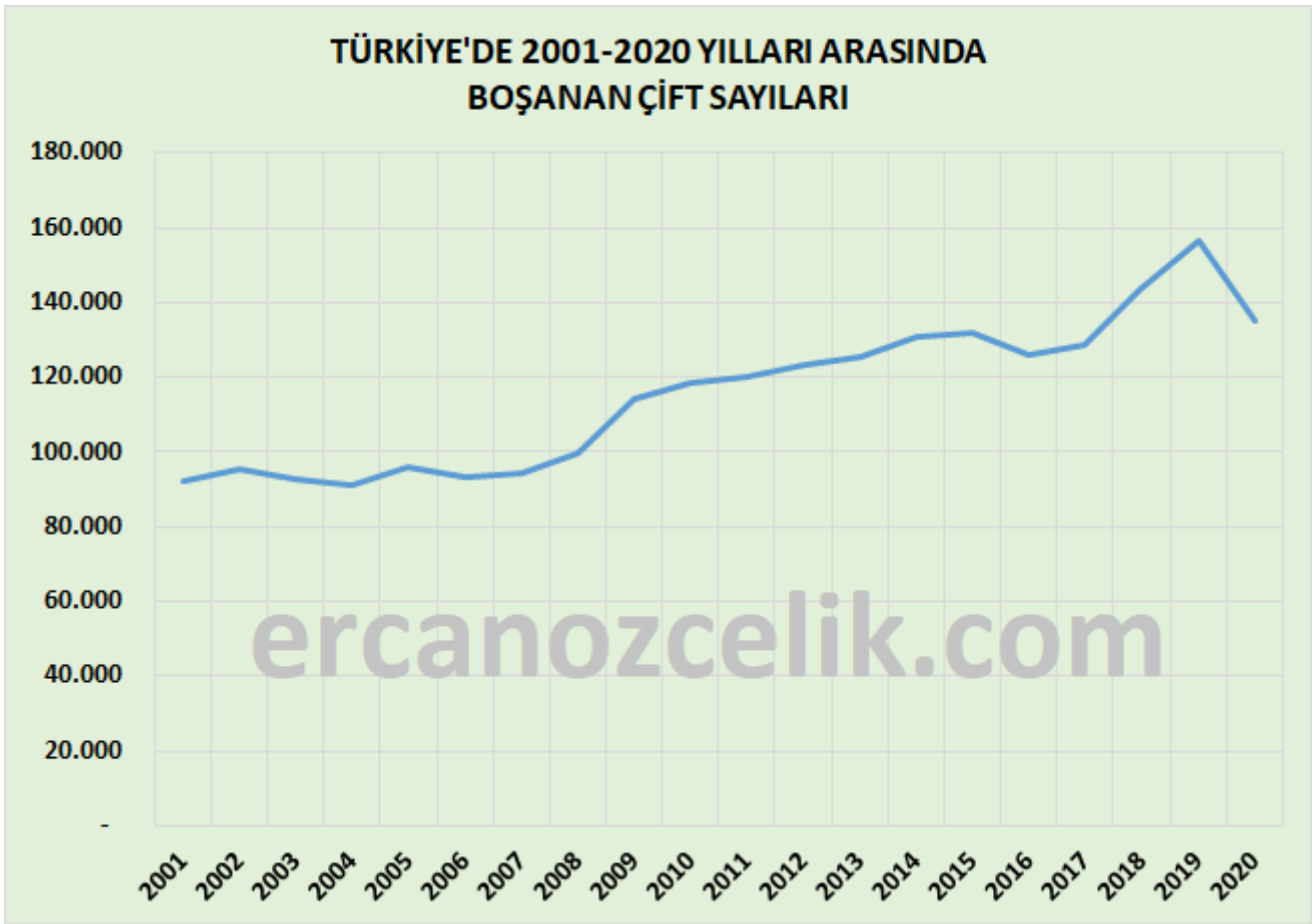
Bir de manevi ve ahlaki nedenleri var! Evlilik, temel olarak meşru bir cinsel birliktelik ve neslin devamı için yapılır. Diğer yan faydaları eşsiz ve benzersiz değildir. Cinselliği evlilik akdi olmadan rahatça yaşayabilen kadın ve erkeklerin sayıca çoğalması, zinadan kaçınacak dini ve ahlaki duyarlılığın azalması, çok eşli zinakar bir hayattan çıkarak tek eşli bir hayata geçmenin isteksizliği, Türkiye'deki yasal şartların evliliği erkekler için büyük bir tuzak ve risklerle dolu bilinmezliğe dönüştürmesi de manevi nedenler arasında sayılabilir. Bütün mevzuat ve uygulamalar kadını putlaştıran bir dönüşüme uğramıştır. TMK, TCK, 6284 gibi yasalar ile erkeklerin namus ve şeref güvenliği hem aile ortamında hem de iş ve toplum hayatında tehlike altındadır. Zaman zaman ortaya çıkan insanlığı kaybetmiş erkeklerin yaptığı fecaatler katmerlenerek, bütün erkeklerin hayatını cehenneme çevirebilecek şartlara bahane edilmiştir. Eskiden sadece nefesine düşkün ve haram-helal hassasiyeti kalmamış erkekler geç yaşta evlenmeyi tercih ederken, artık günümüz şartları yüzünden dindar erkekler de geç yaşlara kadar sabretmeye veya en kötü ihtimalle dini nikahla evlenmeye yönelmektedir. Yasalarımızdaki erkek düşmanlığı dindar, dinsiz, fakir, zengin, işçi, memur, esnaf, ünlü gibi ayırım yapmadan tamamına yansımaktadır.

En son 2000 yılında yapılan genel nüfus sayımında Türkiye'de 67.803.927 vatandaşın yaşadığı tespit edilmişti. ((biruni.tuik.gov.tr/nufusapp/idari.zul)) Adrese dayalı nüfus sistemine geçildiğinde 2007 yılında nüfusun 70.586.256'ya ulaştığı 2020 yılında ise 83.614.362 olduğu tespit

edilmiş.((biruni.tuik.gov.tr/medas/?kn=95&locale=tr)) 2007'den 2020'ye %18'lik bir nüfus artışı yaşanmış. Binde hesaplanan kaba evlilik hızının da benzer bir ivme ile çıkış yapması beklenirken, 2007'den (binde 8,35) 2020'ye (binde 5,84) kadar %30 oranında düşmesi, oldukça trajik ve sosyal açıdan tehlikeli bir sonuçtur. İnsanların evlenmekten kaçındığının dehşetli tablosudur.

Kaba boşanma hızının ise evlenme hızında meydana gelen anormal düşüşün tersine istikrarlı bir şekilde yükselmesi kötüye gidişin başka bir göstergesidir! 2001 yılında binde 1,41 olan boşanma hızı 2020'de 1,62'ye ulaşarak %15 oranında yükselmiştir. Evlenme hızında büyük bir düşüş varken, boşanma hızında yükselişin görülmesi evli çiftler havuzuna eklenenlerden çok daha fazlasının çıktığını, yani evli aile rezervimizin hızla azaldığını, evlilik sürelerinde büyük düşüşler olduğunu göstermektedir. Tek başına Şekil-1'in bile hepimizin şapkamızı önümüze koyarak düşünmesini ve net çareler aramasını sağlaması gerekir!

2- TÜRKİYE'DE BOŞANMA SAYILARI

Şekil-2: TÜRKİYE'DE 2001-2020 YILLARI ARASINDA BOŞANAN ÇİFT SAYILARI

Yukarıda oranlarını verdiğimiz boşanma vakalarının sayısal durum grafiğine baktığımızda söylemek istediğimiz tehlikenin artık olasılık halinden çıkıp fiilen yaşandığını görebiliriz. 2001 yılında 91.994 olan boşanma sayısı genellikle yükselen bir hareketle 2019 yılında 156.587'ye ulaşarak %70'lik bir artış göstermiştir.

Tüm dünyayı sarsan pandemi şartları nedeniyle boşanma sayılarının da 2020 yılında 135.022'ye gerilediği görülmektedir. Bu gerilemenin psikolojik, ekonomik veya sosyolojik mi, yoksa genelde tatil edilen adliye ve bürokrasi nedeniyle teknik bir durum mu olduğunu söylemek, şimdilik zordur.

3- TÜRKİYE'DE 15 YIL ve ÜZERİ EVLİ OLDUĞU HALDE BOŞANAN ÇİFTLER

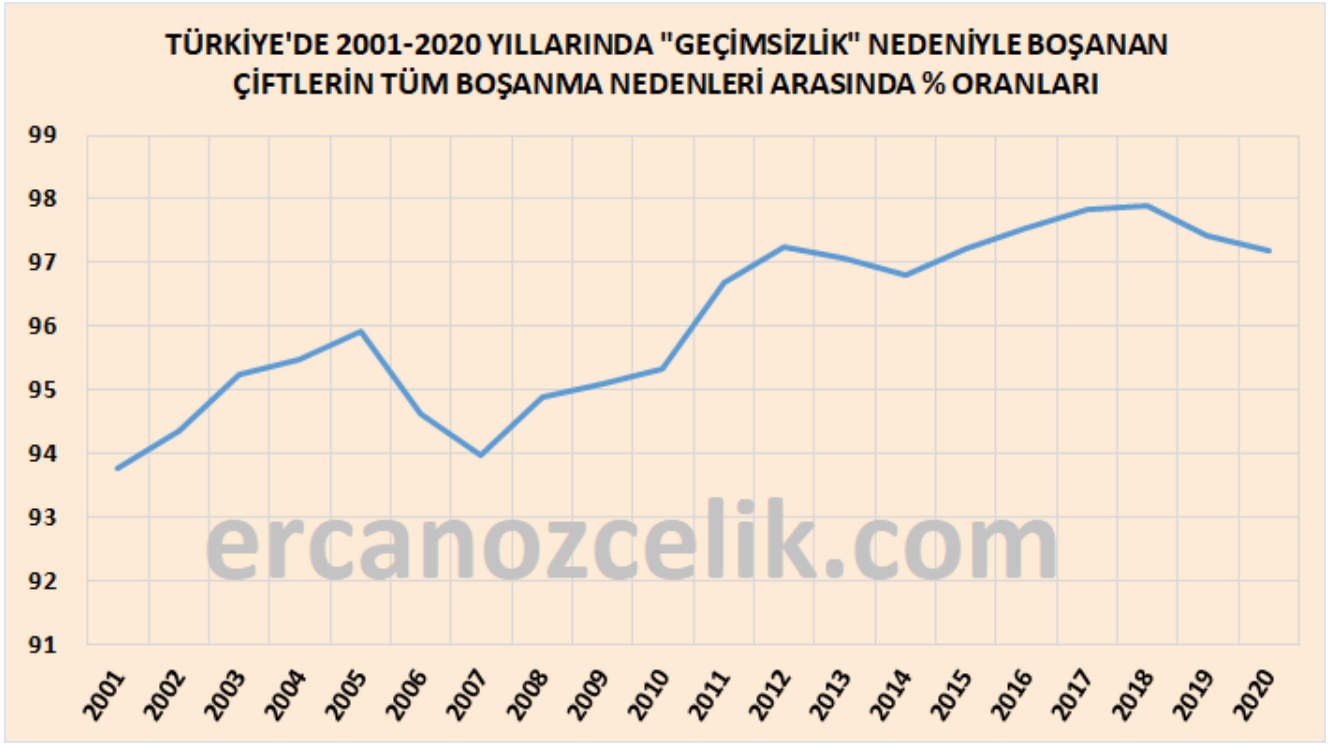

Şekil-3: TÜRKİYE'DE 2001-2020 YILLARINDA 15 YIL ve ÜZERİ EVLİ İKEN BOŞANAN ÇİFT SAYILARI

Bir ailenin kurulduktan 15 yıl sonra dağılması, toplum için çok önemli bir yapıtaşının kırılması, birçok sosyal, ekonomik, psikolojik ve adli olaylara kapı aralanması demektir! Çünkü 15 yıl süren bir evlilikte çok yüksek bir ihtimal ile, en az 1 belki 2 veya daha fazla gelişme çağlarında çocuk var demektir. 15 yıl boyunca kadın ve erkeğin hayat tarzı oturmuş, yaşam ve geçim standartları belli olmuştur. Orta yaşlara gelindiği için bazı sağlık sorunları da başlamış olabilir. 15 yıl sonra boşanan çiftlerin barınma ve geçinme, sosyal çevre içinde kabul edilme ve sağlıklı iletişim kurma imkanları da daralmaktadır.

Şekil-3'deki değerlere baktığımızda, toplum açısından oldukça kötü bir yükseliş görülmektedir. 2001'den 2020'ye kadar, 15 yıl ve üzeri evlilerin boşanma sayılarında %217 oranında bir yükselme görülmüştür! Pandemi şartları sonucu 2020'de bu oran %191'e gerilemiştir.

4- TÜRKİYE'DEKİ EN YAYGIN BOŞANMA NEDENİ OLAN "GEÇİMSİZLİK" ORANLARI

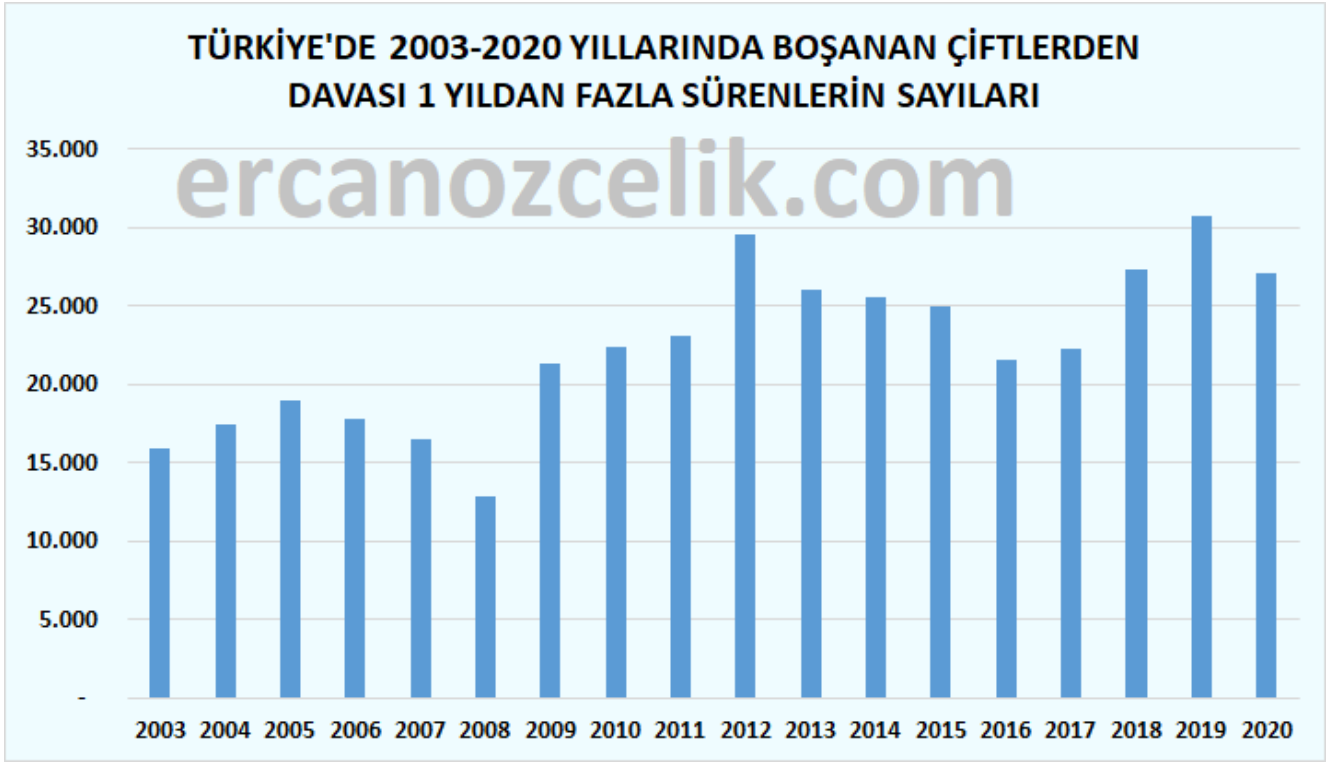
Şekil-4: TÜRKİYE'DE "GEÇİMSİZLİK" NEDENİYLE BOŞANAN ÇİFTLERİN ORANLARI

Boşanmalarda aldatma, şiddet vb. nedenler daha fazla gündeme gelmiş olsa da en yaygın boşanma gerekçesi geçimsizliktir. Geçimsizliğin nedenleri incelendiğinde ekonomik sorunlar, kültür uyumsuzluğu, cinsel problemler, aile ve akraba ilişkileri, iş ve çalışma şartları gibi farklı kaynaklara gidilebilir. Bunlara ilişkin sağlıklı rakamların temini ve yayını güç olduğundan oranları hakkında ancak tahminde bulunulabilir.

Geçimsizliğin bütün boşanma nedenleri arasında %94-98 aralığında yer alması hem iyi hem de kötü bir durumdur. İyiliği, geçimsizlik nedenleri ile ilgili sağlıklı çalışmalar yapıldığında ve aile destekleme faaliyetleri kuru lafta bırakılmayıp somutlaştığında giderilebilir bir sorun olduğunu gösteriyor. Yani geçimsizlik tedavi edilebilen hastalıklar gibidir. Yeter ki teşhis ve tedavisi doğru uygulansın! Bu kadar yüksek oranlarda kayıtlara geçmesi, aynı zamanda acı ve kötü bir durumdur. İnsanlarımızın sabır, iletişim, hoşgörü ve fedakarlık gibi değerlerden uzaklaştığını, basit olabilecek nedenlerle yuvaların yıkılabildiğini, kuruluşu büyük emek ve maddiyatla sağlanan ailelerin, giderek dayanıksız yapılara dönüştüğünü göstermektedir.

5- TÜRKİYE'DE BOŞANMA DAVALARININ SÜRELERİ

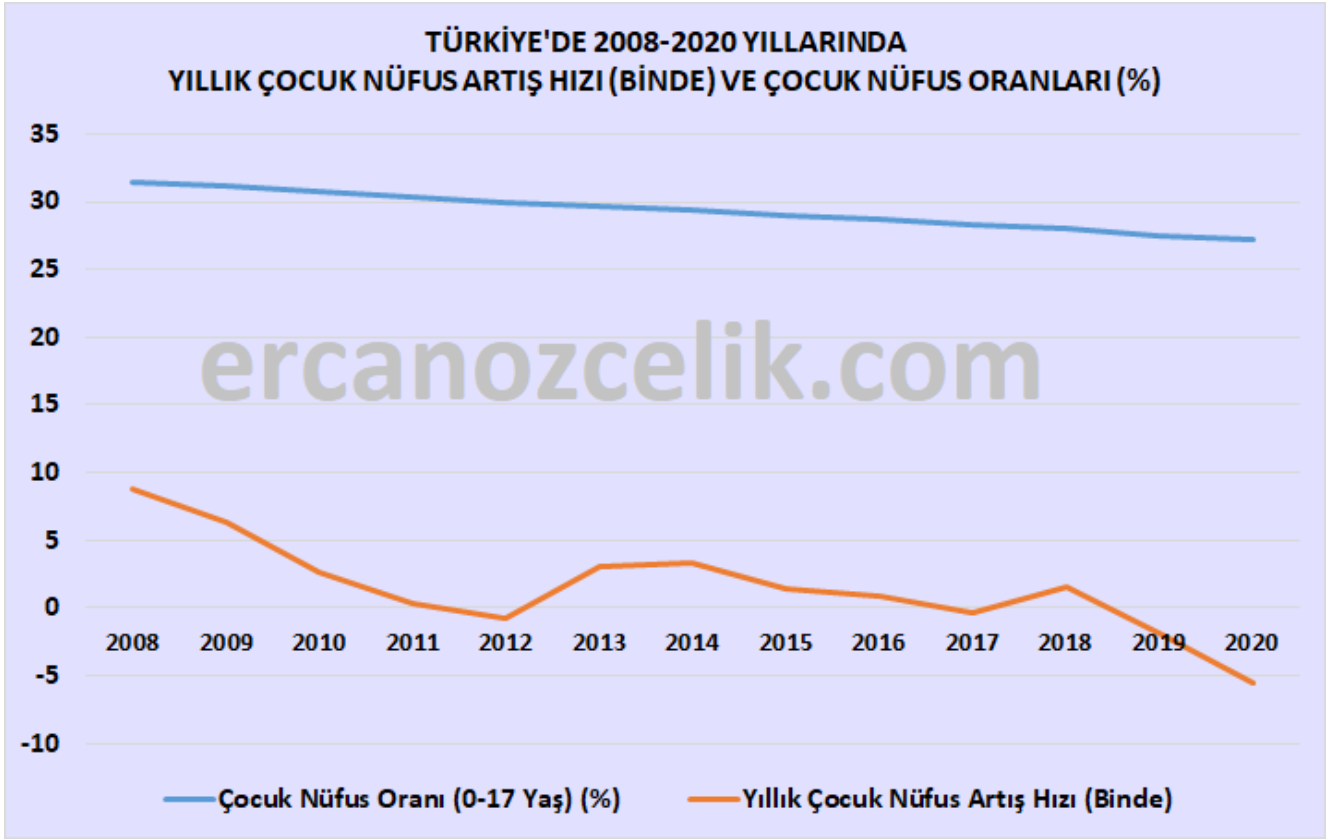

Şekil-5: TÜRKİYE'DE BOŞANMA DAVASI 1 YILDAN FAZLA SÜREN ÇİFTLERİN SAYILARI

Boşanma davalarının uzun sürmesi sosyal ve ekonomik yönden çöküşe götürdüğü gibi, boşanmaya kararlı ama şartlar konusunda anlaşamamış çiftlerin ilişkilerini sonlandırmaması nedeniyle, pek çok şiddet olaylarına kapı aralayan yıpratıcı bir süreçtir. Resmi olarak boşanamayan çiftlerin hayatlarına devam etmesi ve kendi düzenlerini kurması çok zor olmaktadır. Kadın ve erkeğin nikah altında olmaları yüzünden namus sorumluluğu devam ettiği için, tartışma ve şiddete dönüşebilen olaylara neden olabilmektedir.

Boşanma davaları açıldığında, genellikle tarafların kusuruna bakılmaksızın erkeğe tedbir nafakası yüklenmesi ve davanın sürdüğü yıllar boyunca, belki de aldatma konulu bir boşanma olsa bile karşı tarafa devlet zoruyla para verilmesi de yaşanan ve Yargıtay kararları ile içtihadı dönüştüren uygulamalardır. 2020 yılında sonuçlanan boşanma davalarının %20'sinin 1 yıldan uzun sürdüğü tespit edilmiştir.

6- TÜRKİYE'DE YILLIK ÇOCUK NÜFUS ARTIŞ HIZI (BİNDE) VE ÇOCUK NÜFUS ORANLARI (%)

Şekil-6: TÜRKİYE'DE YILLIK ÇOCUK NÜFUS ARTIŞ HIZI (BİNDE) VE ÇOCUK NÜFUS ORANLARI (%)

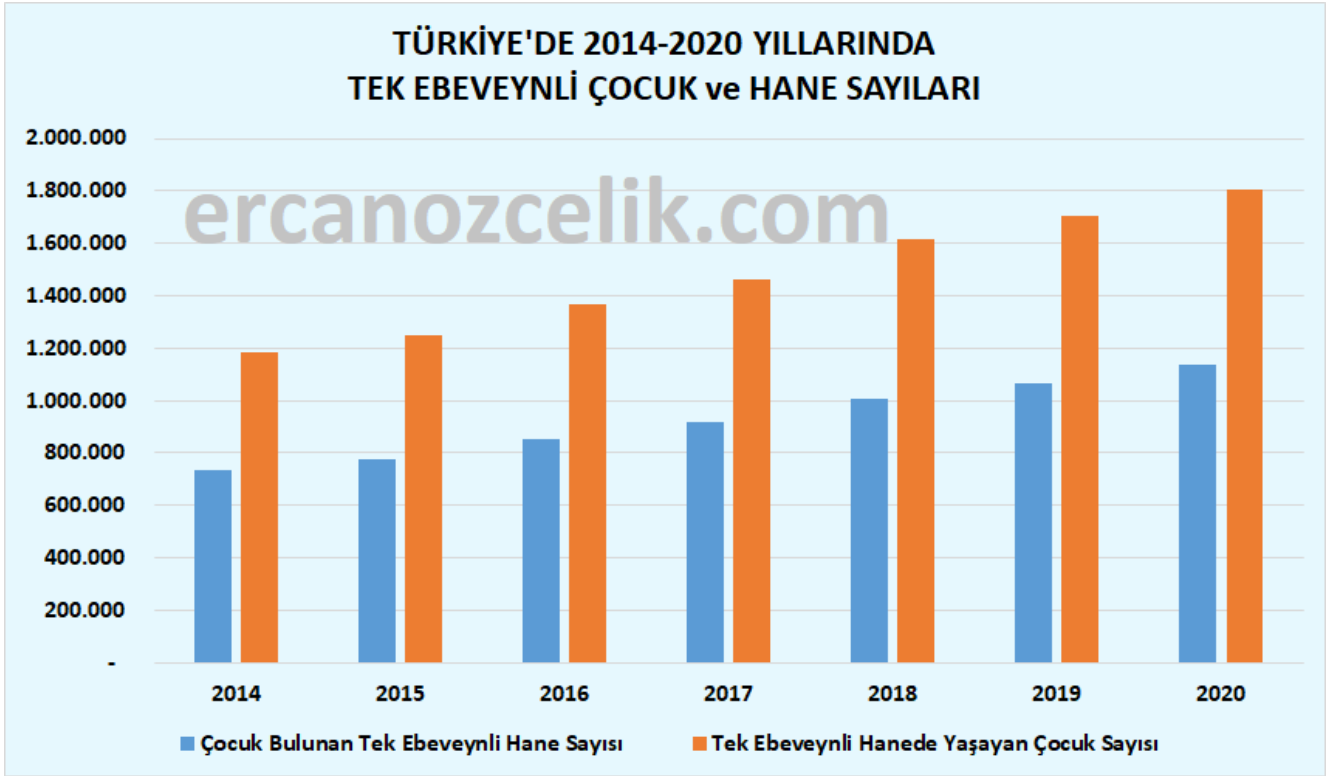
Bu grafik, geleceğin nesillerimiz açısından pek de parlak olmadığını gösteriyor! Çünkü, batıda gördüğümüz kronik toplum yaşlanması hastalığına bizde tutulmuş ve etkilerini hızla görmeye başlamış durumdayız. İçinde bulunduğumuz sosyal ve ekonomik şartlar, kültürel yozlaşma, kadınların aşırı istihdam seferberliği, evlilik yaşının giderek yükselmesi, evliliğin doğal koruma ve güvencelerinin kaybolması, gayri meşru hayatın ve zinanın kolaylaşıp yaygınlaşması, çocuk yetiştirme şuurunun ve sorumluluğunun azalması gibi çok sayıda maddi ve manevi nedenlerden dolayı, yüzdelerle çocuk nüfus oranımız kötü yönde istikrarlı bir şekilde düşüyor.

Bindelik hesaplanan yıllık çocuk artış hızımız ise durumu daha net gösteriyor. 83 milyon insanın yaşadığı toplumda çocuk artış hızımız -5'lere kadar düşmüş. Yani çocuk sayımız her geçen gün azalıyor ve yenileri gelmiyor.

Bu feci durumu düzeltmek, kuru hamasi nutuklar ile mümkün olamaz herhalde! Hükümetin bir yandan en az 3 çocuk yapın derken, diğer yandan her gün kadınları evlerinden koparıp kapitalizmin maaşlı kölesi yapabilmek için sürekli projeler geliştirmesi, kreş yardımı gibi teşvikleri sadece çalışan kadınlara vermesi, erkeklerin maaşlarında hissedilir bir iyileştirme yapmaktan kaçınması, tek maaşla geçinmeyi imkansız kılacak şartlara neden olması, çalışan babalara 3 çocuk için toplam 134 lira 85 kuruş gibi komik ödemeler yapması (mesela benim maaş bordromda öyle) gibi acayip ve zıt uygulamalar ile bu gidişi durduramayız!

Aile konusu, eğitim ve istihdam politikaları ile beraber yeniden akıllı selim ile masaya yatırılmalı ve hedeflerin hayata geçmesini sağlayacak makul maddi ve manevi teşvikler ile birlikte harman edilmelidir!

7- TÜRKİYE'DE TEK EBEVEYNLİ ÇOCUKLAR ve TEK EBEVEYN YAŞAYAN HANELER

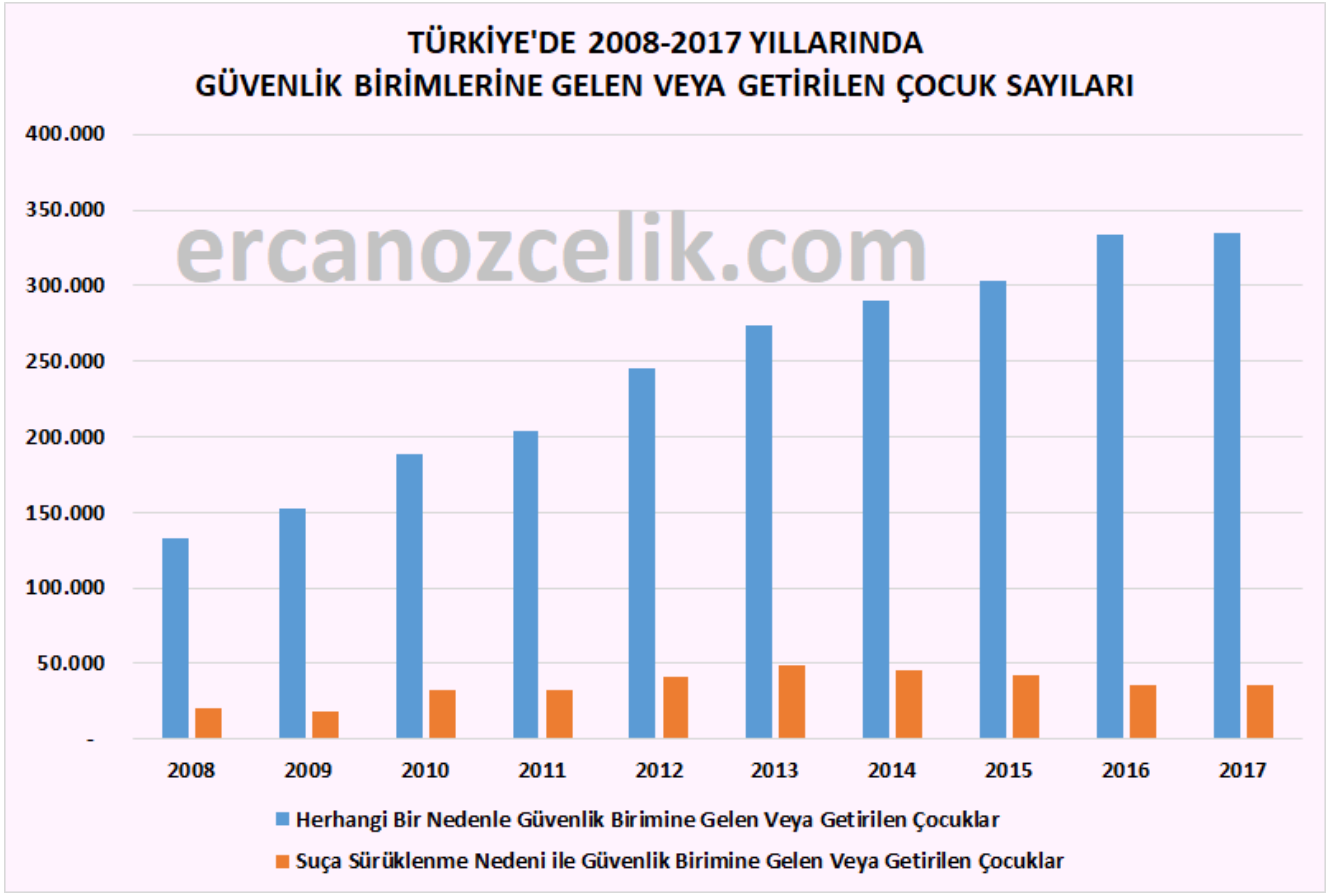
Şekil-7: TÜRKİYE'DE TEK EBEVEYNLİ ÇOCUK ve HANE SAYILARI

Yıkılan her ailenin enkazı altında kalan değişmez kurbanların başında çocuklar gelir! Özellikle gelişme çağındaki çocukların, aile hayatlarından eksilen ebeveynin yokluğu nedeniyle yaşadıkları travma ve yoksunluklar, ömür boyu onları takip eden ve gelecekteki davranışlarından kariyerlerine kadar bütün ilişkilerini, genellikle kötü etkileyen bir durumdur. Parçalanmış aile çocuklarının, kendileri de büyüdüklerinde, sağlıklı aile kurma becerileri sınırlı kalıyor ve maalesef büyük bir çoğunluğu boşanarak ebeveynleriyle aynı kaderi yaşıyorlar.

Türkiye'de aile hayatını etkileyen yasal zeminin ve diğer şartların, giderek toplumun temel değerlerinden kopması ve yozlaşması sonucu, ailede sürekliliği sağlamak giderek zorlaşmıştır. 2014 yılında tek ebeveynli hane sayısı 735.838 iken, 2020 yılına kadar %154 artış yaparak 1.135.842'ye ulaşmıştır. İçinde çocuk bulunan hane halkı sayısına oranladığımızda yaklaşık %10'a denk gelmektedir. Yani içinde çocuk bulunan her 10 evden 1'inde anne veya babadan birisi eksiktir! Bu rakam büyük bir sosyal felaket ve yıkım göstergesidir!

Boşanan ailelerin mazlumları olan çocuklardan, tek ebeveyniyle birlikte yaşayanların sayısı da 2014 yılında 1.182.068 iken, 2020'ye kadar %153 oranında artışla 1.806.077'ye çıkmıştır. Yani neredeyse 2 milyon evladımız anne veya babasından mahrum olarak büyümekte ve bu travma ile toplumsal hayata karışmaktadır.

8- TÜRKİYE'DE GÜVENLİK BİRİMLERİNE GELEN VEYA GETİRİLEN ÇOCUKLAR

Şekil-8: TÜRKİYE'DE GÜVENLİK BİRİMLERİNE GELEN VEYA GETİRİLEN ÇOCUK SAYILARI

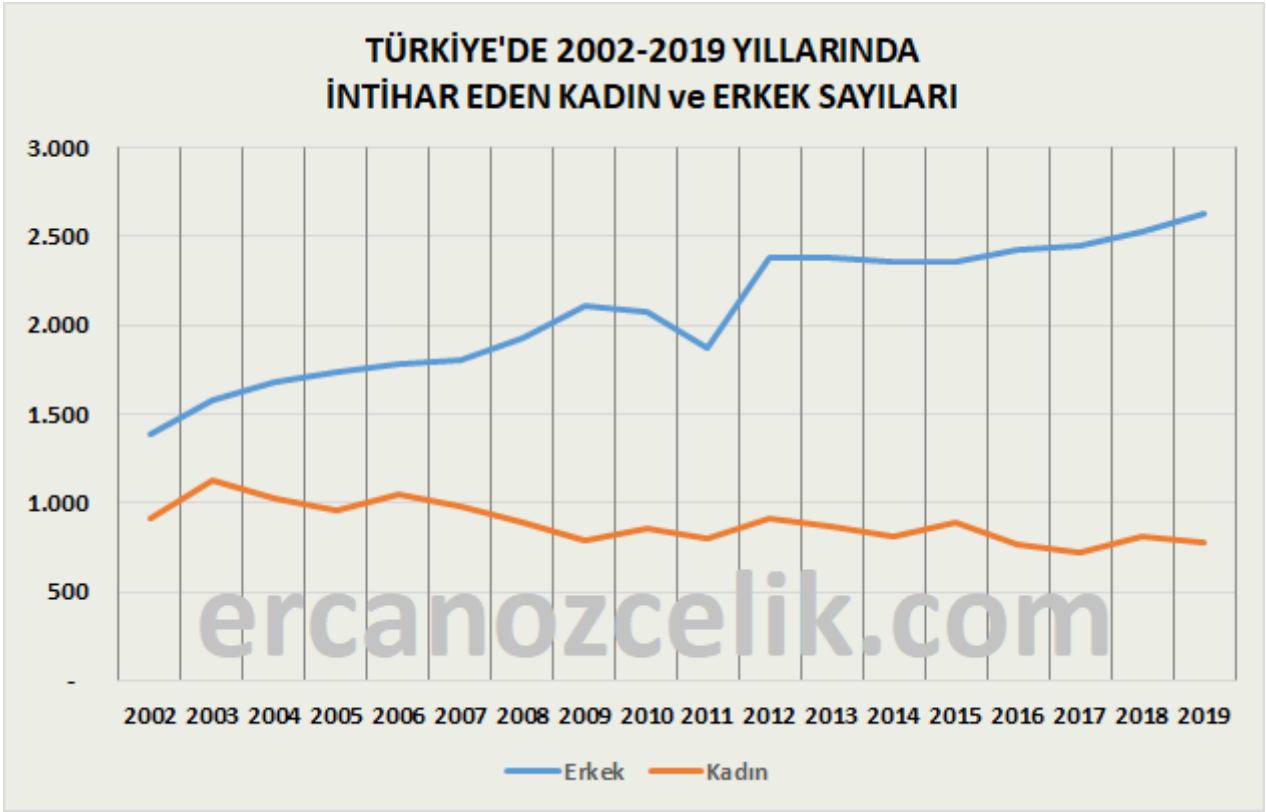
Bir önceki başlıkta ifade ettiğimiz gibi, 2020 yılı kayıtlarına göre 2 milyona yaklaşan tek ebeveynli çocuğumuz bulunmaktadır. Adli kayıtlar, suça itilen veya suç mağduru olan çocukların önemli bir kısmının boşanmış ailelerden geldiğini gösteriyor. Yani boşanmış aile çocukları uyuşturucu, alkol, adi suçlar, fuhuş, terör vb. olaylara daha fazla karışıyorlar. Çünkü ebeveyn eksikliğinden kaynaklanan maddi ve manevi yoksunluk içinde istismara daha fazla açık, daha öfkeli ve kontrolsüz davranabiliyorlar.

Her hangi bir nedenle (suça sürüklenme, mağduriyet, tanıklık vb.) güvenlik birimlerine gelen veya getirilen çocuk sayısı, 2008 yılında 132.592 iken, 2017'e kadar %253 artış yaparak 335.242'ye gelmiştir. Doğrudan suça sürüklenme nedeniyle güvenlik birimlerine gelen veya getirilen çocuk sayısı da 2008'deki 19.954'den 2017'e kadar %180 artış yaparak 35.986'ya çıkmıştır.

Küçük yaşlarda hırsızlık, gasp, torbacılık gibi adi suçlarla tanıştırılan çocuklar, zaman içinde büyüdükçe toplum açısından tehlikeli birer suç makinesine dönüşmeye, terör örgütlerinin maşası olmaya namzettir. Bu konu Milli Güvenliğimizi tehdit edecek boyutlara gelmiştir. Suç işlendikten sonra ceza ve ıslah değil, suça iten sebepleri ortadan kaldırarak koruma ve önleme esas olmalıdır. Bunun da en etkili ve temel yolu aile bütünlüğünü korumak, çocukların sağlıklı ve huzurlu aile ortamlarında yetişmelerini sağlamaktır.

9- TÜRKİYE'DE İNTİHAR EDEN KADIN ve ERKEKLER

Şekil-9: TÜRKİYE'DE İNTİHAR EDEN KADIN ve ERKEK SAYILARI

İslam dini intihar etmeyi, yani kişinin kendi hayatına son vermesini kesinlikle yasaklar ve en büyük günahlar arasında olduğunu beyan eder. Kur'anı Kerim'de Rabbimizin "... *Kim, bir insanı, bir can karşılığı veya yeryüzünde bir bozgunculuk çıkarmak karşılığı olmaksızın öldürürse, o sanki bütün insanları öldürmüştür. Her kim de birini (hayatını kurtararak) yaşatırsa sanki bütün insanları yaşatmıştır...*"((kuran.diyadin.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/maide-suresi-5/ayet-32/diyadin-isleri-baskanligi-meali-1)) ayeti var iken, kişinin kendisine emanet olarak verilen canını almasına asla hoşgörü ile yaklaşamaz.

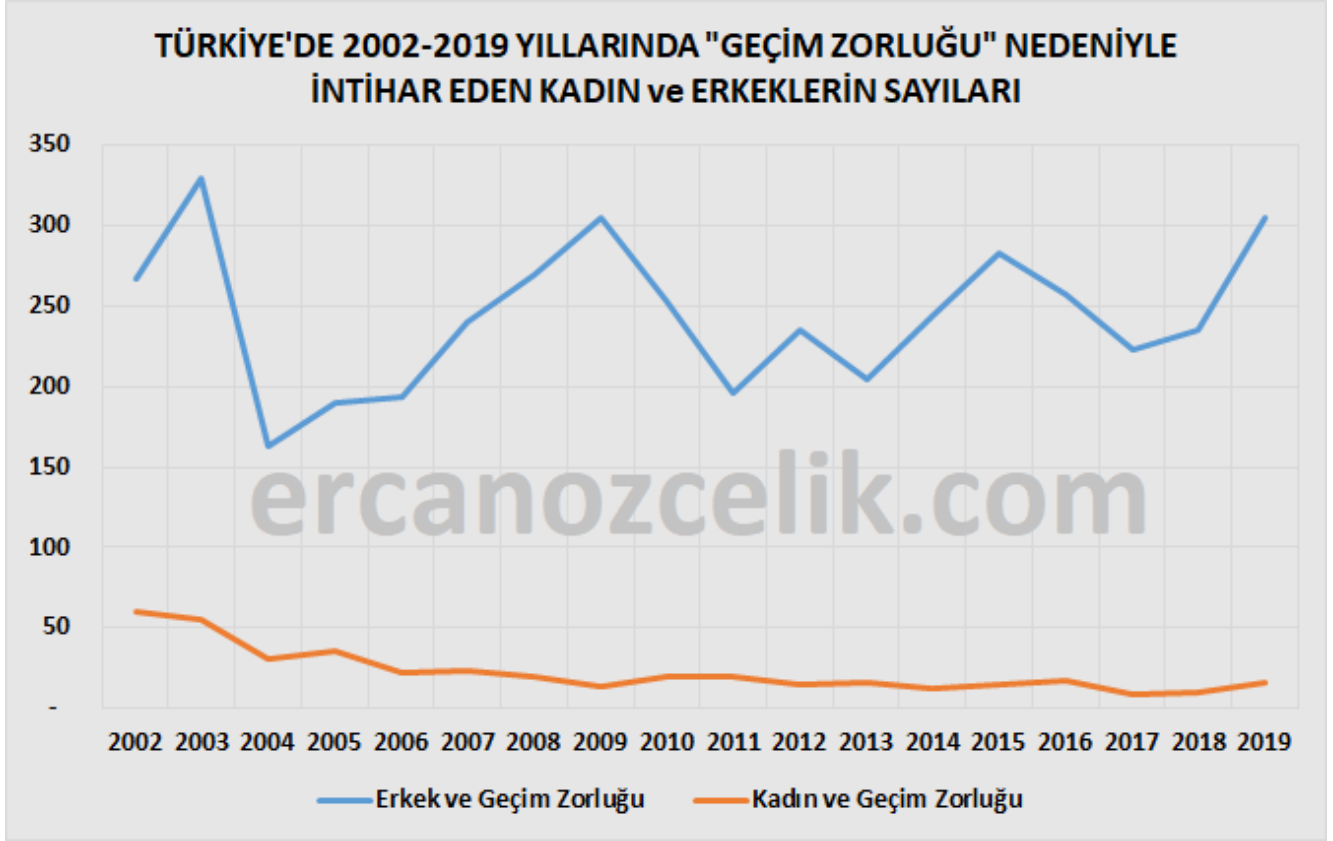
Büyük bir kısmı Müslüman olan ülkemizde, Şekil-9'da görüldüğü gibi intihar olaylarının özellikle erkekler arasında yaygınlaşmasına sırf dindarlığın azalması nazarıyla bakılamaz. Kendi hayatına son veren kişilerin temelde mazlum ve mağdur ağırlıklı oldukları görülmektedir. Cinnet geçirerek cinayet işledikten sonra kendisi de intihar eden kişiler müstesna olarak, intihar edenler başkasına veremedikleri zararı kendi canlarına vermeyi tercih eden, çaresiz ve toplumdaki yeterince destek alamamış kişilerdir.

Polis Akademisinin 2016-2017 ve 2018 yıllarını kapsayan Dünya'da ve Türkiye'de Kadın Cinayetleri Raporuna yansıyan çok önemli bir gerçek vardır: Kadın cinayeti işleyen failerin %86,5'inin daha önce herhangi bir suçla ilgili sabıka kaydı bulunmamaktadır.((pa.edu.tr/Upload/editor/files/Kadin_Cinayetleri_Rapor.pdf)) Hiç suça karışmayan birisini, durup dururken azıllı bir katil moduna sokan nedenler irdelenerek önleyici çözümler, iyileştirmeler yapılmadıkça, istemediğimiz vahşet olaylarıyla karşılaşma riskimiz sürecektir. Sivrisinekle mücadelede bataklığı kurutmak deyimi tam olarak bunu tanımlamaktadır.

Sosyal ve ekonomik düzenin bozulması, aile ve akraba arasında dayanışma kültürünün gerilemesi gibi nedenlerin yanında, aile birliğinden koparak tek başına kalan kişilerin intihar etmeye daha meyilli olduğunu uzmanlar hatırlatıyorlar. Kadın intiharlarının giderek azalması her şeye rağmen sevindirici bir gelişmedir. Erkek intiharlarında grafiğe yansıyan şekilde bir yükselişin olması da hepimizi kaygılandırması gereken bir durumdur. 2002 yılında intihar eden erkek sayısı 1.392 olarak tespit edilmişken, 2019 yılında %189'luk artışla 2.626'ya kadar yükselmiştir.

Bu görüntü, artık “erkeğe pozitif ayrımcılık” adı veya başka bir isim altında Adaletin herkes için hakkaniyetle tesis edilme vaktinin geldiğini gösteriyor. Kimseye ayrımcılık yapılmamasın, herkes kadim değerlerimize ve fitratımıza uygun esaslar ile muamele görsün demeliyiz!

10- TÜRKİYE’DE “GEÇİM ZORLUĞU” NEDENİYLE İNTİHAR EDEN KADIN ve ERKEKLER

Şekil-10: TÜRKİYE’DE “GEÇİM ZORLUĞU” NEDENİYLE İNTİHAR EDEN KADIN ve ERKEKLER

Bu grafik yapılan bütün yozlaştırma ve dengeleri değiştirme çalışmalarına karşılık, erkeklerin kendilerine fitraten verilen ailenin geçimi görevini üstlendiklerini, hiç tasvip etmediğimiz bir yöntem olmasına rağmen, kendilerini başarısız ve tükenmiş hissettikleri anda geçim zorluğu nedeniyle dayanamayıp intihara yönelebildiklerini acı bir şekilde gösteriyor. Toplumun ve devletin, intiharın eşiğine kadar gelen bireylerini fark ederek tedbir alması ve destekleyici faaliyetlerde bulunması gerekir. Ne yazık ki “süresiz nafaka” mahkumu bir erkek işsiz ve parasız kalsa bile yakasına yapışarak zorla tahsil etmeye çalışan, tahsil yolu bulamadığında tefecilerin kurbanlarının bacağına sıkması gibi, nafaka ödeme gücü olmayan erkeği 3 ay tazyik hapsine atan ve bu sırada nafaka borcunu da işletmeye devam eden, yine Devletin kendisi olunca söylenecek fazla bir şey kalmıyor! Pandemi şartlarında bile bu acımasız uygulamayı sürdürenlerden çok şey mi bekliyoruz acaba?

Kişileri intihara sürükleyen diğer nedenleri de gösterebilmek ve bir fikir verebilmek için, 2019 yılında intihar eden kadın ve erkeklerin durumunu gösteren Tablo-1’i de dikkatinize sunarım:

İntihar Nedenleri	2019 Yılı Erkek	2019 Yılı Kadın	Erkek % Oranı	Kadın % Oranı
Aile Geçimsizliği	97	30	3,69	3,85
Bilinmeyen	861	233	32,79	29,87
Diğer	764	248	29,09	31,79
Geçim Zorluğu	305	16	11,61	2,05
Hastalık	521	227	19,84	29,10
Hissi İlişki ve İsteddiği İle Evlenememe	67	24	2,55	3,08
Öğrenim Başarısızlığı	4	2	0,15	0,26
Ticari Başarısızlık	7		0,27	-
Toplam	2.626	780	100,00	100,00

Tablo-1: 2019 YILINDA İNTİHAR EDEN ERKEK VE KADINLARIN NEDENLERİ, SAYI VE ORANLARI

SONUÇ ve ÖNERİLER

Yukarıda gösterilen reel veriler ışığında, ailenin birliği, nüfus dengemiz, çocuklarımızın maruz kaldığı sorunlar, yapılabilecek en kötü tercih olan intiharı seçen vatandaşlarımızın durumu, Devletin ve Milletin ihmal edebileceği sınırların çok ötesine geçerek sosyal bir felaket boyutuna ulaşmıştır. Bu faciaları önlemek ve sonuçlarını temizlemek için çok yönlü, eş zamanlı ve eş güdümlü çalışmaların derhal başlatılması gerekir. Çünkü düşmanlarımız yıllardır aynı taktikle saldırarak sonuç alıyorlar! Hatta içimizden devşirdikleri paralı veya gönüllü uşakları ile oldukça sinsi ve etkili projeleri de kesintisiz yürütüyorlar. Karanlığa küfretmek yerine mum yakar gibi, sorunlarımızı belirlemeli, önem sırasına göre dizmeli ve AİLE ACİL EYLEM PLANI yaparak derhal uygulamalıyız!

Yiğit düştüğü yerden kalkar deyiminde olduğu gibi, sosyal erozyonun ilk başladığı nokta olan Aile kurumunu tekrar güçlendirmek esas olmalıdır. Aile ile birlikte eğitim ve adalet politikalarımız ve mevzuatımız da acilen asli değerler odaklı revizyona alınmalıdır.

Verilerle açıkladığımız sosyal tablodan dolayı, ailelerin sağlıklı bireyler yetiştirip bunların da nitelikli yeni aileler kurma kapasitelerinde büyük bir gerileme yaşanmaktadır. Öyleyse, en azından kuruluş kararı verilen aileleri, güçlü bir başlangıç noktasına çekmek mümkün olabilir. Bunun için, ilk defa evlenmeye karar veren gençleri, yaşadıkları şehir ve çevre şartlarına göre uyarlanmış, hızlı ama etkili bir eğitim programına alarak "Evlilik Ehliyeti" kazanmalarını sağlamamız gerekir. Toplumun geleceği için, ailelerimiz istenilen düzeye gelene kadar, bu tedbirleri almak zorundayız. Tıpkı pandemilerde alınan sağlık tedbirleri gibi!

Ancak, adı Milli konulsa da içeriği bir türlü milli olamayan müfredatımız gibi sorunlu, dinimize ve kültürümüze yabancı bir program ile, isteksiz, gönülsüz ve değerlerimize muhalif eğitimler tarafından yapılacaksa hiç başlamaması daha iyi olacaktır! Çünkü, şimdiye kadar okullara verdiğimiz çocukların genellikle manevi dünyalarının içiştir edilmesi gibi bir sonuçla tekrar karşılaşmak istemiyoruz!

Evlilik okullarında gençlerimize;

- İletişim sanatı (beden dili, öfke kontrolü, karşı cinsle iletişim vb.),
- Temel sağlık, anatomi ve fizyoloji bilgileri (ilk yardım, organ ve sistem görevleri, normal ve

anormal hayati bulgular, kadın ve erkek vücuduna özel yapılar vb.),

- Sağlıklı ve helal cinsel hayat bilgileri, cinsel kurallar ve sınırlar,
- Çocuk bakımı ve terbiyesi,
- İslam dini esasları (temel akaid, ibadet ve temizlik, mezheplere özel farklar, evlilik fıkhi, İslam'da kadın/erkek/çocuk hak ve görevleri vb.)
- Farklı din mensupları için İslami konuların ayrıldığı özel müfredat,
- Ev ekonomisi ve evle ilgili temel beceriler (bütçe oluşturma, harcama ve tasarruf kuralları, gıda hazırlama ve saklama esasları, giysi hazırlama ve basit giysi tamirleri, elektrikli ev ve mutfak aletlerinin kullanımı, basit arızalarda tespit ve tamir, temel elektrik esasları ve elektrikle ilgili sorunlara doğru müdahale esasları, önemli e-devlet uygulamalarına erişimi ve kullanma, temizlik ve hijyen esasları, acil durum ve afetlere karşı farkındalık bilinci,

Gibi temel konuların eğitimi ve kadın ve erkeklere özel gruplar halinde verilmeli ve ciddiye alınması için kurs sonunda sınava tabi tutulmalıdır.

Evlilik okullarının müfredatının belirlenmesinde ve eğitimcilerin eğitiminde Üniversitelerin koordinasyonu altında, Diyanet İşleri Başkanlığı, diğer din temsilcilikleri, Sağlık Bakanlığı gibi kurumlar ile işbirliği sağlanabilir. Yaygın ve yeterli eğitimciler, gerek belediye kadrolarında, gerekse işbirliği yapılan kurumların taşra teşkilatlarında hazırlanıp belirlendikten sonra, evlilik okulları fiilen Belediyelerin bünyesinde ve sponsorluğunda hayata geçmelidir. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığımız, hemen hemen bütün enerjisini feminist kadın projeleri ile harcadığından, böyle bir projede istekli ve yararlı katılım sağlayabilir mi? Bu konuda kuvvetli şüphelerim olduğunu belirtmeliyim!

Ezcümle, evlilik okulları yararlı ve değerlerimizle barışık bir müfredat eşliğinde, adanmış eğitimcilerin yürekli çalışmasıyla kısa zamanda çok etkili sonuçlar verebilir. Aile kurumunu ihya etmek için evlilik okulları ile beraber, medyadan eğitime, yasalardan kurumların politikalarına kadar, diğer alanlarda da yaygın bir düzenlemeye gitmemiz gerekiyor!

Kaybettiğimiz her aile, geleceğimizden koparılan bir değer ve yenildiğimiz bir savaş cephesidir!

Yüce Allah, Milletimize ve Devletimize aile kurumunu yeniden asli makamına getirecek imkan ve gayretleri nasip eylesin! Yoksa sonumuz hiç iyi değil!...

Kaynaklar:

Görsel: esenler.bel.tr

“Kadına Pozitif Ayrımcılık” Erkeğe Zulmün Süslü İfadesidir!

Günümüz Türkiye'sinde geleneksel aile yapımıza sistemli ve resmileştirilmiş saldırıların zirve yaptığı, tipik bir *ahir zaman* dönemini dehşetle yaşamak zorunda kalıyoruz! Üstelik aile kurumuna, yani neslimize yapılan tahribatların, geri alınması imkansız derecesinde zor ve uzak olduğu da koca bir gerçek olarak karşımızda duruyor.

Aile düşmanlarının ve yerli işbirlikçilerinin gözde *Truva Atları* olan *kadın hakları*, *kadına karşı şiddet*, *toplumsal cinsiyet eşitliği* gibi kavramların tamamı, *kadına pozitif ayrımcılık* semsiyesi altında birleşiyor. Bir cinsin lehine olan ayrımcılığın, diğer cinsin aleyhine genişleyeceği apaçık bir gerçek olduğu halde, kadına pozitif ayrımcılığın yasal dayanağı, tıpkı zehirli bir hançer gibi 2010 yılında Anayasamızın 10. maddesine eklenmiştir. Hemen sonra 2011 yılında İstanbul Sözleşmesi imzalanmış, İstanbul Sözleşmesine doğrudan dayalı olarak 2012 yılında 6284 kanunu çıkarılmış ve diğer kanunlarda da aynı batıl düzene uygun değişiklikler yapılmıştır.

Geriye doğru bakınca, son 20 yılda aile kurumunun ve erkeklerin aleyhine oldukça sistematik ve kararlı saldırıların, çok yönlü ve organize bir çalışma ile yapıldığı çok net görülmektedir. Özellikle 1985 yılında imzalanan CEDAW sözleşmesinden sonra yapılan yıkıcı düzenlemeler (süresiz nafaka, erkeklerin aile reisliğinden kovulması vb.) hız kesmediği gibi, İstanbul Sözleşmesinin sayesinde erkeklerin aile yönetimlerinde kalan son yetki kırıntıları da yok edilmiş, eşinin veya evladının kıyafeti için dahi söz söyleme hakkı kalmamış, LGBT türevi sapkınlıkların da devletin koruması altında her türlü melaneti yapmalarının, reklam etmelerinin ve değerlerimize açıkça saldırmalarının yolu açılmıştır. Feshedilen İstanbul Sözleşmesinden sonra bu yıkıcı ve yok edici düzenlemelerin hiçbirisi geri alınmadığı gibi, daha beter şartların getirileceğine sürekli bir vurgu yapılmış, en üst düzeyde güvenceler verilmiştir. Yani İstanbul Sözleşmesi içerik ve uygulama yönünden daha da güçlü şekilde fiilen yürürlükte sayılmaktadır!

Öncelikle bizlerin kimliğimize, temel değerler sistemimize ve inanç kaynaklarımızın neler olduğuna karar verip öyle davranmamız, sosyal ve hukuksal zeminimizi ona göre tayin etmemiz gerekir. Yoksa devekuşu gibi işimize geldiğinde deve veya kuş olduğumuzu iddia etmek bizi kurtarmaz. Aslında yaşadığımız sosyotrajik durumun en güzel tarifini, rahmetli

Uğur Mumcu “*Türk vatandaşı İsviçre medeni kanununa göre evlenen, İtalya ceza yasasına göre cezalandırılan, Alman ceza muhakemeleri yasasına göre yargılanan, Fransız idare hukukuna idare edilen ve İslam hukukuna göre gömülen kişidir.*” diyerek oldukça veciz bir şekilde yapmıştır. Türkiye’deki erkeklerden maddi-manevi görev ve sorumluluklarında mükemmel bir Müslüman gibi sorumlu, yetki ve haklarını kullanma konularında ise Hristiyan veya ateist batılı erkekler gibi gevşek, geniş mideli, yetkisiz, namussuz, iffetsiz, etkisiz ve değersiz davranmaları sözleşme ve kanunların desteğiyle zorla dayatılıyor!

İstanbul sözleşmesinin altından imzamız sadece şeklen geri çekildi! Gayri meşru çocuğu gibi doğrudan atıf yapılan 6284 sayılı yasa, Türk Ceza ve Türk Medeni Kanunlarına eklenen maddeleri olduğu gibi durmaya ve yuvaları yıkmaya devam ediyor! Bu sözleşmeden çekildikten hemen sonra Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığına feminist bir STK’nın bekar, çocuksuz ve avukat mesleğiyle geçinen bir Hanımın getirilmesi de adeta hiçbir şeyin değişmeyeceği gibi, daha fazla artarak devam edeceğini ilan eden bir uygulama olmuştur.

Kadına karşı pozitif ayrımcılık sonradan ortaya konulduğu için zulüm ve haksızlıktır. Kadınlar ve erkekler fiziksel şartlar, görev ve sorumluluklar gibi cinsiyete özel konularda eşit değil, farklıdır! Bu farklılığı yaratan ve bunlara uygun sınırları, görevleri ve yetkileri tayin eden bizzat Yüce Allah’tır. Hz. Muhammed aleyhisselam da Allah’ın elçisi olarak bizlere en güzel örnekleri ve açıklayıcı hükümleri bizzat yaşayarak göstermiştir. Bunları gizlemeye, değiştirmeye, arttırmaya veya eksiltmeye kalkışan ister kadın olsun isterse erkek, apaçık yanlış içinde ve zalimdir! Etkisi ve cüreti derecesinde sorumlu ve huzur-u mahşerde hesap vermeye mahkumdur! Temel insani haklar ve özgürlük konuları ise mevzu dışıdır.

Yüce Allah geçim ve maişet yükünü yönetim yetkileri ile birlikte erkeklere vermiştir. Kadınlara eşitlik adına, gerekli gereksiz her alanda kadın istihdamını teşvik etmek, tıpkı bir erkek gibi çalışarak geçim yüküne ortak olmaya zorlamak açıkça bir zulümdür! Kadınlar ucuz işgücü ve pazarlama aracı olarak kapitalizmin vahşi çarklarına feda edilemeyecek kadar kıymetli varlıklarımız ve kaynaklarımızdır. Mutlaka kadın olması gereken sağlık, giyim, eğitim gibi bazı alanlarda, hakları tam verilerek görev almaları bir nevi sosyal farz-ı kifaye gibi gereklidir. Ancak, çalışma hayatının her alanında yer almaları hem erkekler açısından işsizlik, haksız rekabet ve gelir kaybı gibi sorunlara, hem de kadınların var olan doğal kadınlık vazifelerine ek olarak insanüstü bir yükü çalışmalarına neden olmaktadır.

Kadınlar çalışsa da evlerinde birer anne ve hanım olarak yaşamaya ve kaçınılmaz sorumluluklarını üstlenmeye sabırla devam ediyorlar. Bu durumda geç evlenmek, anneliklerini ertelemek, çocuk sayısını düşük tutmak, sosyal hayatlarından vazgeçmek gibi kronik sonuçlarla yüzleşiyorlar. Çalışan erkekler yeterli gelire sahip olduklarında veya ailelerinden destek aldıklarında, işsiz kadınlarla evlenip hayatlarına devam edebiliyorlar. Ama çalışan kadınlar, hemen hemen kesinlikle işsiz veya meslek/maaş açısından kendilerinden düşük seviyeli erkekler ile evlenmeye yanaşmıyorlar. Bu durum sosyal ve ekonomik düzeni bozan, geleneksel aile oluşumuna ket vuran bir atmosfere neden oluyor.

“Allah’ın insanlardan bir kısmını diğerlerine üstün kılması sebebiyle ve mallarından harcama yaptıkları için erkekler kadınların yöneticisi ve koruyucusudur. Onun için sâliha kadınlar itaatkârdır. Allah’ın kendilerini korumasına karşılık gizliyi (kimse görmese de

namuslarını) koruyucudurlar.” ((kuran.diyamet.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/nisa-suresi-4/ayet-34/diyamet-vakfi-meali-4)) Kadınlar nikah kıyılana kadar babalarının ve kardeşlerinin, nikahtan sonra ise kocalarının himayesine emanet olarak bizzat Yüce Allah tarafından verilmiştir. Bu kutsal görevin sağlıklı ifa edilebilmesi için, aile yönetimi ve geçimi hakkında “kavvam” sıfatıyla yetki ve sorumluluk erkeklere verilmiştir. İmza attığımız sözleşmeler ve çıkardığımız kanunlar ile yüzyıllardır uygulanagelen Allah’ın bu hükmü yok sayılmış, erkeklerin aile reisliği tamamen iğdiş edilerek işlevsiz hale getirilmiştir.

Bizi yaratan ve sınırlarımızı tayin ederek Peygamberleri aracılığıyla tebliğ eden Rabbimiz şüphesiz en doğru ve adil olandır. Kadın ve erkek cinslerinin arasındaki farklılıkları en iyi O bildiği için evlilik ve ticari işlem gibi şahit gerektiren işlemlerde erkeklerin olmasına hükmetmiştir. 2 erkeğin olması, 2 erkek yok ise 1 erkek ve 2 kadının şahitliğini geçerli saymıştır. 4 kadın şahit de olsa dini nikah için uygun olamazlar. *“Erkeklerinizden iki de şahit bulundurun. Eğer iki erkek bulunamazsa rıza göstereceğiniz şahitlerden bir erkek ile -biri yanılırsa diğerinin ona hatırlatması için- iki kadın (olsun).”* ((kuran.diyamet.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/bakara-suresi-2/ayet-282/diyamet-vakfi-meali-4)) *“Nikâh akdinde şahitlerin hür, Müslüman, erkek, âkil ve bâliğ olması gerekir. Hanefîler bir erkekle iki kadının şahitlik yapabileceği kanaatindedir.”* ((<https://islamansiklopedisi.org.tr/nikah>)) Normal muamelelerde bile durum bu vaziyetteyken, bizler TCK, TMK ve 6284 gibi yasaların himayesinde her hangi bir kadının delile dayanmayan kuru beyanı ile anında yıkıcı adli ve idari işlemler yapmaya, erkekleri hemen uzaklaştırma ile sokağa atmaya, iftira bile olsa kadın beyanı ile çeşitli suçlar için ceza kesmeye çok meraklıyız!

Her hangi bir Müslüman kadının veya erkeğin, kendi başlarına helalinden karşılayamayacakları tek ihtiyaçları cinsel yaşantı ve nesillerini devam ettirmektir. Yaşamak için imkanları ölçüsünde her şeye ulaşabilirler ama helal sınırlarını geçmeden karşı cinsle münasebet kurmaları ve çocuk sahibi olmaları mümkün değildir. Bunun yegane yolu nikahlı meşru evliliktir. Evlilik bağı kadının erkekten, erkeğin de kadından cinsel anlamda faydalanmasını garanti ve korumaya alır. Evlenen bir erkeğin veya kadının eşinin cinsel ihtiyaçlarını karşılamama gibi bir hakkı veya özgürlüğü yoktur. Cinsel hayatın kendi meşru sınırları ve hastalık halleri dışında cinsellik ne bir silah ne de bir terbiye unsuru olarak kullanılamaz. Erkeklerin cinsel dürtüsü kadınlardan daha güçlü olduğu için genelde talepkar olan taraftır. Meşru ölçüler içinde bu taleplerin karşılanması en temel kadınlık görevidir. Sadece cinsel görevlerden kaçınmak bile kadın veya erkekler için boşanma hakkı doğuran meşru nedenler arasındadır. Günümüz şartlarında erkeklerin evlilik içinde cinsel ihtiyaçlarını karşılama haklarına dair bütün garanti ve korumalar kaldırılmıştır. Her hangi bir fiziksel zarar, şiddet vs. olmasa bile, sadece “istemeden benimle münasebet kurdu” beyanı ile dahi erkeğin hayatı kabaşa dönebilmekte ve tecavüzcü damgasıyla hüküm verilip ağır cezalar alabilmektedir. Cinsel hayat teminatı olmayan evlilikler, içi boş balon gibi zayıf, güvencesiz ve gereksiz hale dönmektedir.

Kadınların şahsi mal ve servet özgürlüğü vardır. Evli bile olsalar kocaları tarafından zorla mallarını veya servetlerini paylaşamazlar. Zekat, kurban ve hac gibi ibadetlerinin yanı sıra ticari yatırımlarını da yapma özgürlükleri vardır. Evin geçimine katkıda bulunmaları için çalışmaya veya kendi paralarını harcamaya zorlanamazlar. Ancak erkekler himayeleri altında bulunan eş ve çocuklar dışında, beraber yaşadıkları anne-baba gibi yakın aile fertlerinin dahi geçiminden sorumludur. Bu durum Medeni Kanununun 364. maddesine de *“Herkes, yardım etmediği takdirde yoksulluğa düşecek olan üstsoyu ve altsoyu ile*

kardeşlerine nafaka vermekle yükümlüdür.” ifadesiyle girmiştir. Yani erkeğin maddi sorumluluğu hem evlilik hem de kendi aile ilişkileri içinde sabit ve sürekli dir. Evlenirken yaşanacak mekanın seç ilip donatılması, düğün, takılar ve mehir gibi bütün harcamalar da erkeğe yük lenmiştir. Bu kadar yüksek sorumluluk nedeniyle mirasta erkek çocukların kızlardan daha fazla pay almaları Allah'ın Nisa Suresi 11. ayetinde açıkça beyan edilmiştir. ((kuran.diy anet.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/nisa-suresi-4/ayet-7/diy anet-vakfi-meali-4)) Bizde ise mirasta eş it bölüşüm yapılırken, evlilikle ilgili bütün giderlerde erkeklerin sorumlu ve süresiz nafaka gibi ömür boyu bitmeyen borçlarla ezilmesi esas alınmıştır. Evlilik sonrası kazanılmış mallarda yarı yarıya ortaklık rejimi de yıkıcı bir sosyal ve ekonomik uygulamadır. Erkeğin ticari sermayesi ve kazançlarında haksız bir ortaklık sonucuna götürmektedir.

Sonuç olarak sadede gelmek için şu yorumda bulunabiliriz: Karadul adıyla bilinen örümcekler vahşi ve acımasızlıklarıyla meşhurdur. Kendi cinsinden erkek örümcekleri, cinsel birliktelikten hemen sonra yiyebildiklerini belgesellerde duymuş veya izlemi şsinizdir. Mevcut yasal şartlar ve uygulamalar yüzünden, evlilik hayatı ve kadınlarla birlikte yaşama hali de neredeyse bu karadullar kadar tehlikeli hale gelmiştir. Erkekler için resmi nikahla evlenmek, adeta bile bile bir tuzağa adım atmak kadar tehlikeli ve riskli bir karara dönmüştür. Kadına pozitif ayrımcılık adıyla yapılan yasa ve uygulamaların sonucu, erkeklere ölümcül, yıkıcı ve tehlikeli hayat şartlarının her tarafta kök salmasıyla tezahür etmiştir.

Allah bizlere yardım etsin, başımızdakilere de iman, feraset ve merhamet versin...

Kaynaklar:

Görsel: thereporterethiopia.com